

Standaard

Gouldamadine

Uitgave 2006

Inhoud

Inhoud	02
Index kleurstandaard	03
Voorwoord	04
Algemene gegevens	06
Erfelijke factoren en hun werking in de gouldamadine	11
Mogelijke mutatievormen	15
Ringmaat	17
Fysieke standaard van de gouldamadine	17
Richtlijnen voor het keuren van de gouldamadine	19
Keurtechnische opmerkingen	20
Kleurbeschrijvingen en keurtechnische aanwijzingen	22

Index Kleurstandaard

Lichtgroen paarsborst

Zwartkop (man + pop)	23
Roodkop (man + pop)	23
Oranjekop (man + pop)	23
Keurtechnische aanwijzingen	24

Lichtgroen cinnamon paarsborst

Zwartkop (man + pop)	25
Roodkop (man + pop)	25
Oranjekop (man + pop)	25
Keurtechnische aanwijzingen	26

Lichtgroen lilaborst

Zwartkop (man)	27
Roodkop (man)	27
Oranjekop (man)	27
Keurtechnische aanwijzingen	28

Lichtgroen witborst

Zwartkop (man + pop)	29
Roodkop (man + pop)	29
Oranjekop (man + pop)	29
Keurtechnische aanwijzingen	30

Lichtgroen pastel paarsborst

Zwartkop (man)	31
Roodkop (man)	31
Oranjekop (man)	31
Keurtechnische aanwijzingen EF pastel	32

Lichtgroen pastel lilaborst

Zwartkop (man)	33
Roodkop (man)	33
Oranjekop (man)	33
Keurtechnische aanwijzingen EF pastel	34

Lichtgroen overgoten paarsborst

Zwartkop (man + pop)	35
Roodkop (man + pop)	35
Oranjekop (man + pop)	35
Keurtechnische aanwijzingen DF Pastel	36

Lichtgroen overgoten lilaborst

Zwartkop (man)	37
Roodkop (man)	37
Oranjekop (man)	37
Keurtechnische aanwijzingen	38

Lichtgroen overgoten witborst

Zwartkop (man)	39
Roodkop (man)	39
Oranjekop (man)	39
Keurtechnische aanwijzingen EF pastel	40

Geel paarsborst

Zwartkop (man + pop)	41
Roodkop (man + pop)	41
Oranjekop (man + pop)	41
Keurtechnische aanwijzingen	42

Geel lilaborst

Zwartkop (man)	43
Roodkop (man)	43
Oranjekop (man)	43
Keurtechnische aanwijzingen	44

Geel witborst

Zwartkop (man + pop)	45
Roodkop (man + pop)	45
Oranjekop (man + pop)	45

Keurtechnische aanwijzingen	46
-----------------------------------	----

Lichtzeegroen paarsborst

Zwartkop (man + pop)	47
Roodkop (man + pop)	47
Oranjekop (man + pop)	47
Keurtechnische aanwijzingen	48

Lichtzeegroen witborst

Zwartkop (man + pop)	49
Roodkop (man + pop)	49
Oranjekop (man + pop)	49
Keurtechnische aanwijzingen	50

Hemelsblauw paarsborst

Zwartkop (man + pop)	51
Roodkop/Oranjekop (man + pop)	51
Keurtechnische aanwijzingen	52

Hemelsblauw lilaborst

Zwartkop (man)	53
Roodkop/Oranjekop (man)	53
Keurtechnische aanwijzingen	54

Hemelsblauw witborst

Zwartkop (man + pop)	55
Roodkop/Oranjekop (man + pop)	55
Keurtechnische aanwijzingen	56

Hemelsblauw pastel paarsborst

Zwartkop (man)	57
Roodkop/Oranjekop (man)	57
Keurtechnische aanwijzingen EF pastel	58

Hemelsblauw pastel lilaborst

Zwartkop (man)	59
Roodkop (man)	59
Oranjekop (man)	59
Keurtechnische aanwijzingen EF pastel	60

Hemelsblauw overgoten paarsborst

Zwartkop (man + pop)	61
Roodkop/Oranjekop (man + pop)	61
Keurtechnische aanwijzingen DF Pastel	62

Hemelsblauw overgoten lilaborst

Zwartkop (man)	63
Roodkop/Oranjekop (man)	63
Keurtechnische aanwijzingen EF pastel	64

Hemelsblauw overgoten witborst

Zwartkop (man)	65
Roodkop/Oranjekop (man)	65
Keurtechnische aanwijzingen DF Pastel	66

Wit paarsborst

Alle kopkleuren (man + pop)	67
Keurtechnische aanwijzingen	68

Wit witborst

Alle kopkleuren (man/pop)	69
Keurtechnische aanwijzingen	69

Lutino

Zwartkop (man + pop)	70
Roodkop (man + pop)	70
Oranjekop (man + pop)	70
Keurtechnische aanwijzingen	70

Albino

Alle kopkleuren (man/pop)	71
Keurtechnische aanwijzingen	71

STANDAARD GOULDAMADINE

Chloebia Gouldiae (Gould), vanaf 2004: **Erythrura Gouldiae**

VOORWOORD 1975

Van alle soorten Australische prachtvinken is de Gouldamadine door zijn rijke kleurschakeringen wel één van de kleurrijkste en meest fascinerende. Het is dan ook juist door die veelkleurigheid dat we bij de Gouldamadine vele kleurmutaties kunnen verwachten, in het aan de gang zijnde domesticatieproces. Deze grote variatie van mogelijke kleurmutaties is echter alleen mogelijk door de verscheidenheid in de kleurvormende melaninen en carotenoïden welke in de bevedering aanwezig zijn.

Het hoofdstuk "vederstructuur" dat uitgebreid behandeld zal worden, geeft ons een inzicht in de verdere ontwikkelingsmogelijkheden van de Gouldkweek. Door kennis van de vererving van deze kleurmutaties zal het voor de kweker mogelijk zijn door middel van combinaties het kleur- en tekeningsscala aanzienlijk uit te breiden.

Voor vele kwekers is de Gouldamadine nog steeds een probleemvogel. Nog veelvuldig komt het voor dat het uitbroeden van de eieren en het grootbrengen van de jongen door pleegouders wordt gedaan met dikwijls funeste gevolgen voor het nageslacht.

Bij ons rijst de vraag of het op den duur niet mogelijk zal blijken stammen Gouldamadines te kweken die beter aangepast zullen zijn aan onze klimatologische omstandigheden dan de huidige exemplaren die nu onze broedkooien bevolken. Iets dergelijks is al bij meerdere soorten Australische prachtvinken geschied.

Gezien de klimatologische omstandigheden in Australië, onder andere de grote temperatuurverschillen tussen dag en nacht, is de Gouldamadine geen zwakke vogel, eerder zien we de huidige problemen van de Gouldkweek in de onoordeelkundige kweekselectie en voedingsmethoden, waarbij we ook de erfenis van de Japanse kweekproductie niet mogen onderschatten. Het is te hopen dat we op den duur door deskundige voeding en selectieve kweek stammen Gouldamadines kweken die bestand blijken te zijn tegen ons klimaat en dat de couveusekweek onder bepaalde temperaturen overbodig zal worden en daarmee vele problemen waarmee nu nog de kwekers worstelen tot het verleden zullen gaan behoren.

Aanbevolen literatuur:

Vögel in Käfig und Volière, (2e band).

Bewerkt door Dr. Klaus Immelmann, Dr. Joachim Steinbacher en Hans E. Wolters. De hoofdstukken vederstructuur, vererving en nomenclatuur zijn geheel gebaseerd op onderzoekingen door dhr. W. Beckmann verricht.

Herfst 1975. De TC. van de N.B.v.V.

Aangepast oktober 1982

VOORWOORD 1997

De kweek van de Gouldamadine heeft een zo grote vlucht genomen dat een aantal leden het wenselijk achtte dat er een speciaalclub Gouldamadines opgericht werd. Op 23-11-1985 werd deze speciaalclub, aanvankelijk genoemd doelgroep, opgericht onder de naam: Speciaalclub Natuurbroed Gouldamadine Nederland.

Mede hierdoor heeft de kweek met deze vogelsoort een nog grotere vlucht genomen en is er een behoorlijk aantal mutaties en mutatiecombinaties ontstaan, waardoor de destijds in 1975 vastgestelde en in 1982 herziene uitgave van de standaardreizen sterk verouderd is. Deze volledig herziene uitgave komt dan ook in de plaats van die verouderde standaardreizen.

De naamgeving van de Gouldamadine heeft daarbij eveneens een wijziging ondergaan. Zo wordt de geelkop, in navolging van wat internationaal aangenomen is, oranjekop genoemd. Bovendien wordt de borstkleur van de vogel telkens genoemd.

Deze standaard van de Gouldamadine bevat een algemeen deel, waarin opgenomen de beschrijving van de opgetreden mutaties, en een specifiek deel met fysieke eigenschappen, kleur- en tekeningomschrijvingen van alle gevraagde kleurslagen, voorzien van de keurtechnische aanwijzingen.

De inbreng van de TC van eerder genoemde speciaalclub is van grote waarde geweest en daarvoor hartelijk dank.

Zoals elke standaard zal ook deze standaard periodiek herzien, bijgewerkt en/of uitgebreid moeten worden. Dit mag geen bezwaar zijn daar de uitgave geschiedt in een losbladig systeem.

Tenslotte spreekt de KMV-TP de hoop uit dat deze herziene standaard stimulerend mag werken op de ontwikkelingen bij de kweek en de keuring van de Gouldamadine.

Bergen op Zoom, juni 1997.

De Keurmeestervereniging Tropische vogels etc.
van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

VOORWOORD 2006.

In de periode van 1997 tot 2006 heeft de lilaborstmutatie een vaste plaats verworven en is ook de cinnamonmutatie vastgelegd. Beide mutaties zijn nu ook te bewonderen op de diverse tentoonstellingen, De TC-SnGN heeft hiervoor een geheel nieuwe standaard geschreven. De TC is zoveel mogelijk uitgegaan van bestaande vogels en heeft daaraan deze standaard getoetst.

De oude standaard heeft ook enkele kleine aanpassingen ondergaan, maar is verder intact gebleven. Wel is de lay-out veranderd. Door gebruik te maken van een tabellenstructuur zijn de verschillende kleurslagen nu onderling veel beter vergelijkbaar.

We hopen met deze herziene uitgave, voor de komende jaren, een volwaardige standaard voor de liefhebber en keurmeester beschikbaar te hebben. Waarnodig kunnen er tussentijdse wijzigingen worden aangebracht om zo de ontwikkeling van de mutaties en/of kleurslagen in de komende jaren te volgen.

De Keurmeestervereniging Tropische vogels en Parkieten dankt langs deze weg de TC-SnGN dan ook voor haar inbreng en medewerking.

Nijmegen, december 2006.

De Keurmeestervereniging Tropische vogels en parkieten,
van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

ALGEMENE GEGEVENS.

De Gouldamadine is een polymorfe soort en toont tevens dimorfismische verschillen in de bevedering tussen de seksen. Onder polymorfisme verstaat men het verschijnsel dat in de populatie verschillende kleurvormen in de bevedering voorkomen en de exemplaren met deze afwijkende kleurvormen onderling een normaal broedcontact onderhouden. Bij deze onderlinge kleurverschillen gaat het niet om uitzonderlijke mutatieve kleurverschillen, maar om kleurverschillen die meer of minder in een vaste verhouding tot elkaar in de populatie voorkomen. Bij de Gouldamadine komen deze kleurverschillen in de kleur van de kop tot uiting; deze kan variëren van zwart tot rood en diverse schakeringen oranje. In de natuur ligt bij de poppen de verhouding roodkop tot zwartkop op ongeveer 1:3, bij de mannen 1:4. In de wildvorm komt de oranjekop zelden voor, daar de oranjekop meer een mutatieve verandering is dan een polymorfe.

Bij dergelijke polymorfe soorten is geen sprake van rasvorming. Rasvorming houdt in dat het broedcontact tussen exemplaren van verschillende rassen verbroken is, terwijl het broedcontact tussen de verschillend gekleurde exemplaren van een polymorfe soort normaal onderhouden wordt en de verhouding van de verschillende gekleurde exemplaren constant blijft. De oorzaak van deze kleurvariëaties is echter erfelijk en wordt verder behandeld in de hoofdstukken vederstructuur en vererving.

Vederstructuur.

De zo gevarieerde kleurschakeringen van de Gouldamadine doen vermoeden dat de aanwezige kleurstoffen in de bevedering eveneens aanzienlijk gevarieerd zijn. Dit is echter niet zo; de aanwezige kleurstoffen in de bevedering zijn beperkter dan het uiterlijk van de vogel zou doen vermoeden.

Deze kleurstoffen zijn:

Carotenoïden.

- Geel luteïne in de groene en gele bevedering.
- Rood canthaxanthine in de kopbevedering van de roodkop en luteïne-epoxide in de kopbevedering van de oranjekop.

Melaninen.

- Zwart eumelanine. Dit is in hoge concentratie aanwezig in de zwarte tekening van de kop en in de vleugel- en staartpennen. Daarnaast komt het in een geringe hoeveelheid voor in de groene en blauwe lichaamsbevedering.
- Roodbruin phaeomelanine. Dit is in hoge concentratie aanwezig in de borstbevedering van de paarsborst. Daarnaast is het in nagenoeg de gehele overige bevedering, in een geringe concentratie, aanwezig.

Overige kleurbeïnvloedende factoren zijn:

- De baardbouw: algemeen type of pronktype (ornamentele type).
- Structurele kleuren: Die worden overigens ook bepaald door de bouw van de baarden.

Al deze kleurbepalende factoren vormen op zichzelf stand of in combinatie met elkaar het zo gevarieerde kleurenschaal van de Gouldamadine. De chemische structuur van het carotenoïde in de bevedering van de Gouldamadine is vastgesteld door prof. O. Völker. Later is dit nog uitgebreid door Brush en Seifried (vooral het oranjekop carotenoïde). Het onderzoek door Beckmann verricht beperkt zich uitsluitend tot het waarnemen van de in de bevedering aanwezige kleurstoffen, hun distributie en concentratie, en de baardbouw. Het histologisch onderzoek van de bevedering werd verricht door dr. L. Auber, verbonden aan het Schotse Nationale museum te Edinburgh.

Mannelijke kopbevedering.

Voor de kopkleur zijn drie verschillende kleurvarianten bekend. Deze zijn:

- 1) Zwartkop.
- 2) Roodkop.
- 3) Oranjekop.

Zwartkop.

Van de zwartkop Gouldamadine ziet u in fig. 1 een kopveertje getekend en in fig. 1a een dwarsdoorsnede van een baard van een dergelijk kopveertje.

De baarden van een zwartkopvariant zijn over hun gehele lengte van het algemene type. Haakjesvorming vindt over de gehele lengte van de baarden plaats. Zowel in de baarden als in de haakjes bevindt zich een sterke concentratie van zwarte eumelaninestaafjes.

Bij sommige baarden, waar aan de ental (binnenzijde) een iets zwakkere eumelanisatie optreedt, zien we een flauw "tyndall-effect" optreden, wat de zwarte totaalkleur een iets blauwe gloed geeft.

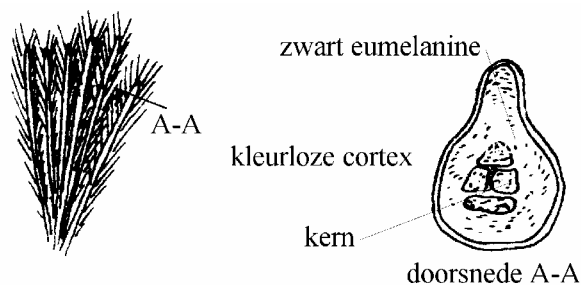

Fig. 1

Fig. 1a

Roodkop.

Wij gaan ervan uit dat de kopbevedering van de roodkop gouldamadine uitsluitend rood canthaxanthine bevat in het kleurbepalende deel van de baard. In fig. 2 ziet u een kopveertje van een roodkop man getekend; fig. 2a is een dwarsdoorsnede over het uiteinde (distal) van de baard en fig. 2b toont een dwarsdoorsnede over het midden van de baard. De kopveertjes hebben een totaallengte van ongeveer 3,5 mm. Deze lengte kan echter binnen een nauwe marge variëren. Het distaleinde van de baard, waaraan zich geen haakjes bevinden, is ongeveer 1 mm lang; dit deel van de baard is kleurbepalend.

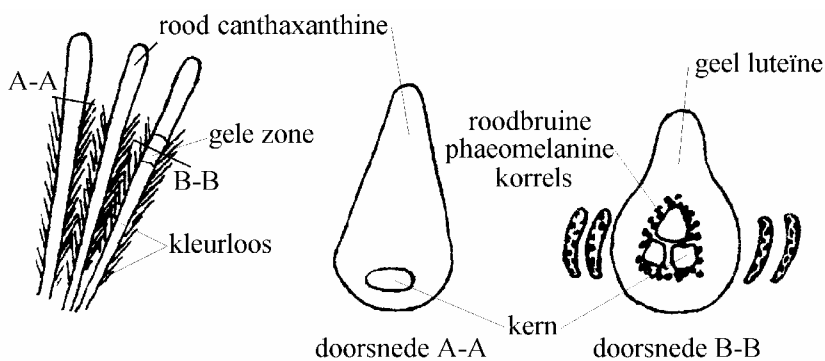

Fig. 2

Fig. 2a

Fig. 2b

In fig. 2 ziet u dat het distaleinde van de baard rood is; daarop volgt een smalle zone met een gele kleur. De haakjes die zich aan dit gedeelte bevinden zijn kleurloos. Het basiseinde van de baard is kleurloos, evenals de haakjes die zich aan dat deel bevinden. De gele baardzone in het midden is als het ware een overgangszone tussen rood en kleurloos. De begrenzing van de kleuren is niet scherp, maar verloopt via rood- oranje- geel- bleekgeel naar kleurloos.

In de dwarsdoorsneden 2a en 2b zien we dat het baardtype aan het distaleinde ornamenteel is, overgaand in het middendeel van de baard in het algemene type. Daar de reflecterende kern in het ornamentele type baard i.v.m. de baarddikte klein is, verdiept dit als het ware de kleur.

In de baard van de kopbevedering zien we dus, gerekend vanaf de baardbasis, geen luteïnevorming (kleurloos), luteïnevorming (gele zone) en dan pas de omzetting van het gele luteïne in het rode canthaxanthine. Bij de ontwikkeling van de veer ontwikkelen de baardtoppen zich het eerst. Gedurende dit ontwikkelingsstadium vindt dus in de baardtop de omzetting van het uit de voeding opgenomen luteïne in rood canthaxanthine plaats. Naarmate de groei van de baard vordert, vermindert die omzetting geleidelijk en krijgen we via een oranje overgangszone de gele zone, welke uitsluitend door het carotenoïde luteïne gekleurd wordt. Bij verdere groei (dus ontwikkeling) van de baard neemt echter de concentratie van luteïnekristallen af totdat de luteïnevorming in de baard geheel ophoudt en we de kleurloze baardbasissen krijgen.

Evenals bij de kapoetsensijs, waar de rode kleur een mengkleur is van het rode carotenoïde canthaxanthine en het gele kanariexanthofyl, zou ook het distaleinde van de baarden van de kopbevedering van de roodkop gouldamadine een mengkleur kunnen zijn van het rode canthaxanthine en de gele luteïnekristallen.

Voor een goed begrip van het bovenstaande het volgende:

Het carotenoïde canthaxanthine wordt niet via de voeding opgenomen. Wat de vogel wel via de voeding opneemt is het gele carotenoïde luteïne en het oranje carotenoïde bètacaroteen, dat in de meeste zaden en in groenvoer aanwezig is. Via een enzymwerking in de cellen die zich in de zone van differentiatie bevinden (omgeving van de veerzakjes) wordt uit de chemische stof luteïne een andere stof canthaxanthine gevormd, welke zich in het generaliseerde deel van de zich ontwikkelde baard vastzet en de kleur vormt.

De diepte van de carotenoïde kleur hangt geheel af van het aantal geconjugeerde dubbele bindingen in de moleculaire bouw. Hoe meer geconjugeerde dubbele bindingen, hoe meer de kleur verschuift van geel naar rood. Bij de roodkop kennen we verschillende nuances rood, variërend van diepscharlakenrood tot oranje-rood. Misschien is hier het vermoeden wel gerechtvaardigd om de vorming van de diepe rode kleur

toe te schrijven aan de vorming van zuiver canthaxanthine en de lichtere nuances aan een bijmenging van phaeomelanine.

Oranjekop.

De oranjekop Gouldamadine is in tegenstelling tot de roodkop en de zwartkop geen zelfstandige polymorfe verschijning, maar een zuivere mutatieve vorm die door de verandering van een erfelijke factor geen rood canthaxanthine afzet in de kopbevedering maar het oranje luteïne-epoxide.

In de dwarsdoorsnede fig. 2b ziet u om de kern phaeomelaninekorrels getekend; deze zijn zowel bij de roodkop als bij de oranjekop aanwezig.

Onder de microscoop gezien zien wij dat bij de oranjekop de kleur van de baarden oranje is, maar de baardbasissen zijn veel donkerder van kleur en de haakjes aan de baardbasissen zijn roodbruin. De combinatie roodbruine haakjes, veroorzaakt door de aanwezigheid van roodbruin phaeomelanine, en de oranje baarden geeft oranje als kopkleur. Deze kleur kan in diepte variëren, wat afhankelijk is van de concentratie roodbruine phaeomelaninekorrels in de basis.

Door een mutatie zoals de witborst kan echter de oxidatie van het roodbruine phaeomelanine verhinderd worden. Deze mutatie tast echter de vorming van het oranje luteïne-epoxide niet aan. Door het wegvallen van het roodbruine phaeomelanine krijgen we de combinatie oranje baarden en kleurloze basissen van deze baarden met als kopkleur oranje.

Het dimorfisme van de kopbevedering.

De kopbevedering van zowel de roodkop als de oranjekop Gouldamadine toont bij vele exemplaren een donkere ondergrond welke in intensiteit varieert.

In fig. 3 ziet u een deel van een kopveertje van een roodkop Gouldamadine pop getekend. De haakjesloze baardtoppen zijn evenals bij de man van het ornamentale type, maar over het algemeen iets korter dan die van de man. De haakjes die zich aan de baarden bevinden bevatten echter zwart eumelanine, wat in de mannelijke kopbevedering niet het geval is. Daar zijn de haakjes die zich op de overeenkomstige plaats bevinden kleurloos. Deze zwarte haakjes bij de poppen veroorzaken de donkere ondergrond van de kopkleur, zowel bij de roodkop als de oranjekop variant.

Vele feiten wijzen er echter op dat indien we selectief steeds roodkop x roodkop paren, deze zwarte ondergrond bij de roodkop poppen aanzienlijk teruggedrongen kan worden. Daaruit kunnen we dan ook concluderen dat de paring zwartkop x roodkop of roodkop x zwartkop voor het kweken van goed gekleurde roodkop poppen niet aan te bevelen is. Ditzelfde geldt ook voor de oranjekop.

De paring van de zuivere roodkop x de zuivere roodkop kan ook niet oneindig voortgezet worden, omdat dan de distaleinden van de veer steeds korter worden Hierdoor wordt het masker doorzichtig.

Bij de zwartkop variant zien we in de kopbevedering geen dimorfismische verschillen tussen man en pop.

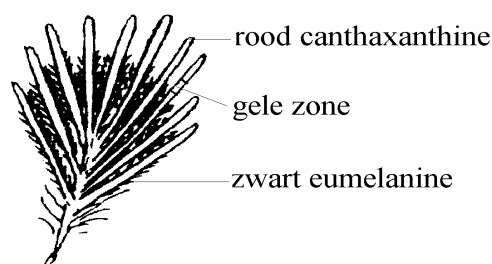

Fig.3

Dieppaarse borstvlak.

Indien we een paarse kleurstof in deze veervelden verwachten, zullen we vergeefs zoeken; deze is niet aanwezig. De enige kleurstof die in de bevedering van dit veerveld aanwezig is, is het roodbruine phaeomelanine. De bouw van deze baarden is zodanig, dat er interferentie optreedt in de bewolkte zone (sponszone; Onze Vogels 1991 pagina 297) en er een blauwkleuring van het licht plaats vindt. Deze structuurkleur, gecombineerd met de roodbruine ondergrond, geeft als totaalkleur dieppaars. In fig. 4 ziet u een borstveertje van een mannelijk exemplaar getekend.

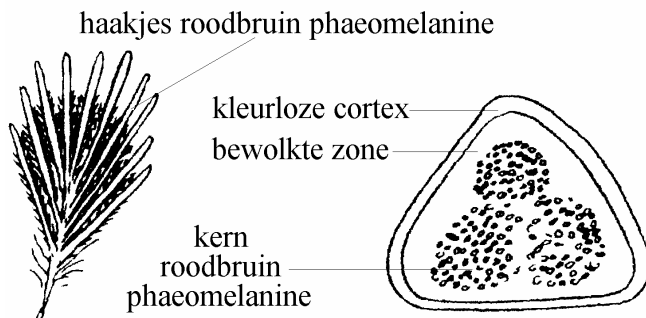

Fig. 4

Fig. 4a

Ook hier ziet u weer dat de toppen van de baarden geen haakjes bezitten. Deze haakjesloze baardtoppen zijn bij de man ongeveer 3 mm lang. De kleur daarvan is dieppaars en wordt naar de basis van de baard toe

steeds donkerder van kleur. Drie millimeter vanaf de top van de baard begint de haakjesvorming. Deze haakjes zijn roodbruin van kleur, veroorzaakt door de vorming van phaeomelaninekorrels. Hoewel de paarse kleur van de baardtoppen kleurbepalend is, vormen de roodbruine haakjes als het ware een roodbruine ondergrond die de paarse kleur enigszins beïnvloedt. En zo, zij het in beperkte mate, meewerkt aan de vorming van de totaalkleur van de borstvlak.

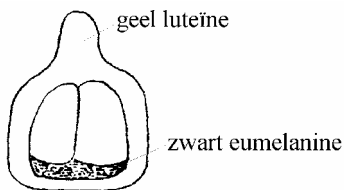
Fig. 4a toont u een dwarsdoorsnede van zo'n haakjesloze baardtop. De gang van zaken is nu als volgt: Het daglicht valt op de buitenkant van de baard en dringt door de kleurloze cortex heen. Daarna dringen de lichtstralen door de kleurloze bewolkte zone en vallen op de absorberende laag roodbruine phaeomelaninekorrels die zich om de spiegelende kern bevinden. In de bewolkte zone bevinden zich uiterst kleine gaatjes (vacuoles) die in diameter corresponderen met de golflengte van de blauwe lichtstralen. Het gevolg daarvan is dat de blauwe lichtstralen, die deel uitmaken van het spectrum, niet op de absorberende laag melaninekorrels vallen, maar verstrooid worden en als blauw licht weer naar buiten treden. Van al de overige lichtstralen uit het spectrum die op een absorberende melaninelaag vallen, wordt een deel daarvan via de spiegelende kern en overeenkomende met de atomaire structuur van de phaeomelaninekorrel, eveneens teruggekaatst. Dit teruggekaatste licht nemen we als roodbruin waar, maar deze stralen vermengen zich echter met de verstrooide blauwe lichtstralen. Deze combinatie roodbruin en blauw nemen we als paars waar. Deze paarse kleur wordt echter enigszins beïnvloed door het effect van de roodbruine haakjes.

In de bevedering van de borstvlak bevindt zich geen carotenoïde maar alleen roodbruin phaeomelanine.

Groene en blauwe veervelden.

Ook de groene kleur van het vleugeldek is een samengestelde kleur; de kleurcomponenten zijn grasgroene baarden en zwarte haakjes. Zouden deze zwarte haakjes kleurloos zijn, dan zou de groene kleur van het vleugeldek ongeveer dezelfde nuance groen hebben als de borstkleur van een goed gekleurde lichtgroene grasparkiet. Door de zwarte haakjes wordt de totaalkleur echter aanzienlijk verdonkerd.

In fig. 6 ziet u een dwarsdoorsnede getekend van een baard van een vleugeldekveertje. De kleur van de groene baard is op zichzelf ook alweer een samengestelde kleur, nl. de combinatie van de blauwstructuur en geel luteïne. Aan de basis van de modulaire cellen (de kern) bevindt zich een groep zwarte eumelaninestaafjes die alle lichtstralen, behalve de blauwe, absorberen. De blauwe lichtstralen worden verspreid in een kleurloze zone waarin zich uiterst fijne vacuoles bevinden, waardoor de structuurkleur weer optreedt. Deze blauwe lichtstralen worden dus niet door de absorberende melaninelaag geabsorbeerd maar verspreid en treden door de cortex weer naar buiten. In de dikke cortex bevindt zich echter geel luteïne, waarna de blauwe en gele lichtstralen worden waargenomen als een groene kleur.

doorsnede baard groene vleugeldekveer

Fig. 6

Bij de blauwe veervelden zoals de stuitbevedering en de ring om de nek, zijn de baarden van een zuivere hemelsblauwe kleur. De uiteinden van de baarden bezitten geen haakjes die de totaalkleur beïnvloeden. De keelband is hemelsblauw, de stuit iets donkerder; dit wordt veroorzaakt door de aanwezige zwarte haakjes. Hoe donkerder het blauw is dat we waarnemen, des te korter zijn de haakjesloze distaluiteinden van de baarden, want dan is de invloed van de zwarte haakjes op de totaalkleur groter.

De blauwe kleur ontstaat door het wegvallen van het gele luteïne uit de cortex. Groen is de blauwstructuur plus geel luteïne, blauw is de blauwstructuur zonder geel luteïne. Beide kleuren hebben als absorberende ondergrond het zwarte eumelanine. Bij de dieppaarse borstvlak bestaat de absorberende ondergrond uit roodbruin phaeomelanine.

Gele buikkleur.

Deze wordt veroorzaakt door de aanwezigheid van geel luteïne in de baarden van de buikbevedering. De haakjes die zich aan de baarden bevinden zijn in lengte zeer gereduceerd. De baarden zijn van het ornamentale type met een zeer kleine kern, zie fig. 7. In de flanken is ook wat phaeomelanine aanwezig dat de kleur een beetje goudgeel maakt.

Dimorfismische verschillen tussen man en pop.

Onder dimorfismische verschillen verstaan we de verschillen in kleur en tekening tussen man en pop van dezelfde soort. Bij de Gouldamadine zien we de volgende opvallende verschillen. De kopkleur van zowel roodkop als oranjekop pop toont veel zwart, wat echter door selectieve kweek te verbeteren is, doch deze verschillen zijn al behandeld. De paarse tot lichtpaarse borstvlak van de pop is zwakker van kleur dan van de man, wat ook het geval is met de gele buikkleur. Ook de kleur van het vleugeldek van de pop is van een andere nuance groen dan van de man. De bevedering van de pop is het primitieve kleur- en tekeningspatroon waaruit het mannelijk kleur- en tekeningspatroon zich in de loop van een langdurig evolutieproces

heeft ontwikkeld. Genetisch bezit de man ook de erfelijke factoren die het vrouwelijke primitievere vederpak bepalen. De briljante mannelijke kleurschakering wordt echter bepaald door extra factoren die zich in de X-chromosomen bevinden. Deze moeten dan paarsgewijs aanwezig zijn om hun werking te kunnen uitoefenen, wat wel bij de man het geval is (die bezit immers twee X-chromosomen) maar niet bij de pop. In dit licht bezien heeft het geen zin te streven naar een fellere gele buikkleur bij de pop of een borstvlekkleur die, die van de man benadert. Daar het voor de kweker wel belangrijk is te weten hoe deze dimorfismische verschillen in de bevedering zich hebben ontwikkeld, zullen we deze verschillen in het kort behandelen.

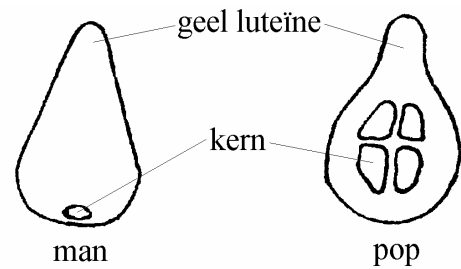
Paarse borstvlak.

De zwakkere kleur van de borstvlak van de pop wordt veroorzaakt door de kortere haakjesloze uiteinden van de baarden. In fig. 4 ziet u een baard van een borstveer van een man getekend. De paarse haakjesloze top is bij de man ongeveer 3 mm lang, bij de poppen zijn deze paarse haakjesloze toppen ongeveer 1 mm lang. Deze baardtoppen zijn bij de man en bij de pop precies gelijk van kleur, n.l. dieppaars, maar door de kortere uiteinden speelt de roodbruine ondergrond bij de pop een veel grotere rol dan bij de man. Bij de man overheerst de paarse kleur van de baardtoppen, bij de pop overheerst meer de ondergrond, gevormd door de roodbruine haakjes.

Gele buikkleur.

Indien we een baard van een buikveertje van zowel de man als de pop doorsnijden (dwarsdoorsnede) en deze onder de microscoop bestuderen, zien we dat de kleur van het gele luteïne dat zich zowel in de baard van de man als van de pop bevindt niet van gelijke kleursterkte is. Maar uiterlijk zien we dat de buikkleur van de pop veel fletser is dan die van de man. Dit kleurverschil wordt enerzijds veroorzaakt door een lagere concentratie luteïne, anderzijds door een verschillend type baard. Zowel bij de man als bij de pop is de baard van het ornamentale type. Alleen is het haakjesloze gedeelte bij de pop korter, waardoor het overgrote deel van de veer van het algemene type is. In fig. 7 ziet u doorsneden van beide baardtypes getekend.

U ziet dat bij de baard van de pop de terugspiegelende kern verhoudingsgewijs veel groter is dan bij de kern van de baard van de man. Dus de kern van de baard van de pop kaatst veel meer lichtstralen terug dan de kern van de baard van de man. Nog een ander feit dat een rol speelt is het kleurende oppervlak. Bij de man is het deel dat luteïne kan bevatten verhoudingsgewijs veel groter dan bij de pop. De concentratie luteïne is bij gegeven oppervlak bij de man en de pop even sterk.

doorsnede baard gele buikveer

Fig. 7

Vleugeldekkbevedering.

Zijn bij de mannelijke vleugeldekkbevedering de baarden helder grasgroen, bij de pop zijn deze baarden meer geelachtig groen tot bijna geel, die veroorzaakt wordt door een zwakkere blauwstructuur in de baarden van de poppen. Deze zwakkere blauwstructuur wordt op haar beurt weer veroorzaakt door een lagere concentratie eumelaninestaafjes om de kern. Dit gecombineerd met een lagere concentratie gele luteïnekristallen in de cortex van deze baarden bij de pop geeft ons de totaalkleur.

De totaalkleur die we bij de man waarnemen is een combinatie van grasgroene baarden en zwarte haakjes. De totaalkleur bij de pop wordt gevormd door de combinatie geelgroene baarden met zwarte haakjes, die een andere nuance groen veroorzaakt.

Stuitbevedering.

De blauwe stuitbevedering is bij de man zuiverder blauw dan bij de pop, wat veroorzaakt wordt door het feit dat de pop een zeer kleine hoeveelheid geel carotenoïde in deze bevedering heeft. Dit is te zien aan de gele toppen van de baarden, terwijl deze bij de man wit zijn. Het gevolg hiervan is dat de blauwe kleur bij de pop naar groen met een grijze was neigt.

ERFELIJKE FACTOREN EN HUN WERKING IN DE GOULDAMADINE.

De Gouldamadine is een vogel met veerveld specifieke pigmenten en kleuren. Hierdoor hebben de mutaties, over het algemeen, betrekking op bepaalde veervelden en kunnen we een ruwe indeling maken naar kopkleuren, borstkleuren en rugdekkleuren.

Vererving van de kopkleur.

Met de behandeling van de kleurvererving van de kopkleur moeten we met twee factoren rekening houden; deze zijn:

- 1) De kleurverschillen van de kop over het algemeen, dus zwartkop, roodkop of oranjekop.
- 2) De verschillen tussen de kopkleur van de man en de pop (dimorfismische verschillen).

1) Kleurverschillen tussen zwartkop, roodkop en oranjekop.

De factoren die de kopkleur bepalen vererven als volgt:

- a) De zwartkopfactor vererft geslachtsgebonden recessief.
- b) De roodkopfactor vererft geslachtsgebonden dominant.
- c) De oranjekop factor vererft autosomaal recessief.

Zwartkop en roodkop.

De zwartkop beschouwen we nog steeds als de stamvorm van de Gouldamadine. Iedere verandering ten opzichte van deze vorm zullen we dan ook gaan beschrijven als een mutatie.

De roodkopfactor is een in de natuur voorkomende mutatie die een verandering in de structuur van de kopbevedering teweegbrengt en die ook het afzetten van kleurstoffen beïnvloedt. Het zwarte eumelanine wordt verdrongen en het rode canthaxanthine wordt in de kopbevedering afgezet. De roodkopfactor vererft geslachtsgebonden en dominant ten opzichte van de zwartkop. Indien men echter wil beweren dat de zwartkopfactor (dit is te zeggen: vorming van zwart eumelanine in de veervelden van de kopbevedering) een erfelijke factor is die zich bevindt op het geslachtschromosoom, dan is dit een foutieve opvatting.

De factor die de vorming van het zwarte eumelanine in de kopbevedering veroorzaakt, bevindt zich in een autosomaal chromosomenpaar. Iedere Gouldamadine, zowel de zwartkop als de roodkop en de oranjekop bezit dit factorenpaar. Bij de roodkop en oranjekop is echter een erfactor werkzaam die de structuur van de veer verandert naar het pronkveertype en het afzetten van een carotenoïde in de kopbevedering mogelijk maakt. Wij hebben deze factor, omdat de veer rood resp. of oranje wordt i.p.v. zwart, de roodkopfactor genoemd.

Vererving van de roodkop.

Deze factor vererft dus geslachtsgebonden dominant en we geven die het symbool x^R (*R van roodkop*). Het ontbreken van deze factor wordt met het symbool x^{R+} aangegeven.

De formule voor een dubbelfactorige roodkop man is x^R/x^R , een enkelfactorige roodkop man split voor zwartkop is x^R/x^{R+} en voor een roodkop pop is de formule x^R/y . De formule voor een zwartkop man is x^{R+}/x^{R+} en voor een zwartkop pop x^{R+}/y .

Oranjekop.

De oranjekopfactor heeft slechts één eigenschap en dat is het afzetten van luteïne-epoxide op plaatsen waar ook rood canthaxanthine afgezet kan worden. Het veranderen van de veerstructuur en het verhinderen van de afzetting van zwart eumelanine in de kopbevedering is dus een eigenschap die de oranjekopfactor niet bezit. Het duidelijke voorbeeld hiervan is de zwartkop Gouldamadine met een dubbele oranjekopfactor. Deze vogel kan geen carotenoïde afzetten in de kopbevedering en blijft uiterlijk een gewone zwartkop. Het enige dat deze vogel laat zien is een afzetting van het luteïne-epoxide in de snavelpunt. Dus alleen op de plaats waar normaal het rode canthaxanthine afgezet wordt is er nu luteïne-epoxide afgezet. We kennen deze vogel als de zwartkop oranjessnavel.

Er is pas sprake van een oranjekop vogel indien er naast de dubbele oranjekopfactor er tenminste ook een roodkopfactor aanwezig is. De oranjekopfactor heeft dus de roodkopfactor nodig om tot expressie te komen.

De oranjekopfactor vererft recessief ten opzichte van de roodkop en is gelegen op een autosomaal chromosoom. Als symbool voor deze factor is gekozen voor o .

De formule voor een homozygote (fokzuivere) roodkop man is x^R/x^R , o^+/o^+ en voor een heterozygote (niet fokzuivere) roodkop man (split zwartkop) is de formule x^R/x^{R+} , o^+/o^+

Voor een homozygote oranjekop man is deze x^R/x^R , o/o en voor een heterozygote oranjekop man (split zwartkop) x^R/x^{R+} , o/o .

Een zwartkop man roodssnavel is x^{R+}/x^{R+} , o^+/o^+ en een zwartkop man oranjessnavel is x^R/x^R , o/o .

Een oranjekop pop geven we weer als x^R/y , o/o . Wanneer een roodkop pop split is voor oranjekop heeft zij de formule x^R/y , o^+/o .

2) Verschillen tussen de kopkleur van man en pop.

Nu komen we aan punt twee, de dimorfismische verschillen tussen man en pop wat de kopbevedering betreft. De dimorfismische verschillen worden bij de vinkachtigen erfelijk bepaald en niet rechtstreeks door een hormonale werking, zoals bij sommige weversoorten. Deze dimorfismische verschillen zien we duidelijk bij de niet-zwartkop poppen, dus de roodkop of de oranjekop. Bij deze poppen zien we op de kop een zwarte waas die in sterkte kan variëren. Bij sommige poppen is het zelfs moeilijk om te zeggen of we met een roodkop of met een zwartkop te doen hebben. In fig. 3 zien we een kopveertje van een roodkop pop getekend. Wat is nu het verband tussen dit dimorfisme en de zwartkopvariant?

Ieder levend individu bezit zowel mannelijke als vrouwelijke geslachtsbepalende factoren. Bij de vogels bevinden de vrouwelijke geslachtsbepalende factoren zich verspreid in de autosomale chromosomen en de mannelijke geslachtsbepalende factoren zijn geconcentreerd in de X-chromosomen, waarvan de man er twee heeft en de pop één. Dus bezit de man twee maal zoveel mannelijke geslachtsbepalende factoren als de pop, maar de man bezit evenveel vrouwelijke geslachtsbepalende factoren als de pop, omdat de man een gelijk aantal autosomale chromosomen heeft als de pop.

Wij gaan van het standpunt uit dat het primitieve kleurpatroon van de Gouldamadine de zwartkop was en zich, wat de kopbevedering betreft, nog geen dimorfismische verschillen voordeden. Uit deze zwartkop heeft zich de roodkop geëvolueerd. Paren we nu steeds roodkop x roodkop, dan zien we dat generatie na generatie de mannen totaal geen melaninevorming in de kopbevedering tonen, maar bij de poppen zien we dat op den duur de rode kopkleur zuiverder rood wordt en de oorspronkelijke dimorfismische melaninevorming in de kopbevedering in de loop der generaties wordt teruggedrongen. Introduceren we echter een zwartkopman in een dergelijke stam zuivere roodkoppen, dan krijgen we uit de paring zwartkop man x roodkop pop roodkop mannen split voor zwartkop en zwartkop poppen. Kweken we met deze split zwartkop mannen verder door hen te paren aan roodkop poppen, dan zullen we zien dat de roodkop poppen die we uit deze paring kweken de zuivere rode kopkleur missen en weer een min of meer zware zwarte waas tonen. Hier komen de dimorfismische eigenschappen dus weer naar voren.

Vererving van de witborst Gouldamadine.

De witborstmutatie betreft een vrijwel volledige reductie van het phaeomelanine in de bevedering. Het duidelijkst komt dit tot uiting in de borstbevedering. De blauwstructuur blijft behouden, maar doordat er geen lichtabsorberend melanine meer in de veren aanwezig is komt de blauwstructuur niet tot uiting. Alle op de veer vallende lichtstralen worden weerkaatst en wordt de van origine paarse borst wit.

Behalve op de borst is er ook een duidelijk effect op de hoeveelheid phaeomelanine in de overige veervelden waar te nemen. Het rugdek krijgt een wat lichtere kleur, terwijl de buik ook een egale lichter gele kleur krijgt. Bij oranjekoppen zien we dat de kopkleur verandert naar een egalere lichtoranje kleur door het verminderen van het phaeomelanine in de veren.

De witborst wordt bepaald door een factor die het phaeomelanine reduceert. Deze factor vererft autosomaal en is recessief t.o.v. haar wildallele en vererft onafhankelijk van de bl-(blauw) en de o-(oranjekop)factoren. Van een koppeling met deze is dus geen sprake.

Als symbool voor de witborstfactor is wb gekozen. Een witborst Gouldamadine heeft de formule wb/wb. Een Gouldamadine die in het bezit is van een enkele witborstfactor is een splitvogel en heeft een normale paarse borstkleur. Deze split Gouldamadine heeft de formule wb⁺/wb.

De lilaborst.

De lilaborst betreft een gedeeltelijke reductie van het phaeomelanine in de bevedering. Dit komt vooral tot uiting in de borstkleur. De dieppaarse borst is veranderd in een lila-achtige kleur.

De lilaborst vormt een meervoudige mutatiereeks met de witborst, het is dus een gedeeltelijke mutatie van hetzelfde gen als dat van de witborst en vererft dus ook autosomaal en recessief. Het symbool voor deze mutatie is wb^l.

Daar de lilaborst een gedeeltelijke reductie te zien geeft van het phaeomelanine is deze dominant over witborst. De volgorde van dominantie is dus paarsborst, lilaborst, witborst. Dit betekent dat een paarsborst split kan zijn voor lilaborst **OF** witborst en dat een lilaborst split kan zijn voor witborst. Een witborst kan alleen maar zijn eigen kleur laten zien.

Een lilaborst heeft als formule wb^l/wb^l

Een paarsborst split voor lilaborst wb^{l+}/wb^l

Een paarsborst split voor witborst wb⁺/wb

Een lilaborst split voor witborst wb^l/wb

Omdat een lilaborst pop zich nauwelijks onderscheidt van een groene paarsborst pop worden er geen lilaborst poppen gevraagd.

Vererving van de pastelfactor.

Wat we de pastelfactor noemen bij de Gouldamadine is in feite een erfelijke factor die het zwarte eumelanine reduceert. We zien dit voornamelijk tot uiting komen in het rugdek en de zwarte kopkleur. Doordat het eumelanine verdwijnt, zal de structuurkleur niet zijn blauwe kleur kunnen vertonen en zal voornamelijk het gele carotenoïde zichtbaar blijven. De kleur van het rugdek verandert dan van groen naar geel. Afhankelijk van de

hoeveelheid reductie die in de vogel is opgetreden zal het groen overgoten zijn met een gele waas. Ook de vleugelpennen en staartpennen worden sterk opgebleekt en verkleuren naar grijs of wit.

In de kopbevedering zien we ook een sterke reductie van het zwarte eumelanine, waardoor de kopkleur van zwartkoppen verandert naar grijs tot wit. De roodkoppen en oranjekoppen krijgen een iets lichtere kleur door het wegvallen van de zwarte achtergrondkleur en ook de typische overgangszone kan verdwijnen. Die wordt grijs tot wit.

De pastelfactor vererft co-dominant en geslachtsgebonden. We geven dit aan met het symbool P.

Mannen.

De pastelfactor vererft geslachtsgebonden, zodat een man met één pastelfactor op een X-chromosoom dat geplaatst zit tegenover zijn wildallele op het andere geslachtschromosoom. De pastelfactor vererft ook nog eens co-dominant, zodat er tussen de pastelfactor en zijn wildallele een middeling van de zwartreductie optreedt waardoor de reductie op ongeveer 50% uitkomt. Deze vogel kennen we als de pastel Gouldamadine.

De pastel Gouldamadine bezit een 50% reductie van het zwarte eumelanine en dat uit zich vooral in het rugdek en de kop. Door de reductie van het zwarte eumelanine vermindert de invloed van de blauwe structuurkleur en de van oorsprong groene kleur krijgt daardoor een pastelachtig uiterlijk. De pastelkleur ontstaat dus niet door een op zichzelf staande mutatie, maar is een verschijningsvorm van de pastelfactor.

Bij de NBvV gaan we ervan uit dat een pastelfactor het bezit aan melanine, dus het eumelanine en het phaeomelanine, voor ongeveer 50% reduceert. Bij de pastel Gouldamadine is sprake van een kwantitatieve reductie van het eumelanine, terwijl het phaeomelanine niet aangetast wordt door deze pastelfactor. De naam pastel is echter zodanig ingeburgerd dat we deze naamgeving aanhouden. Een pastel man heeft de formule x^{P+}/x^P .

Indien de pastelfactor dubbel aanwezig is, zou er in principe een 100% reductie van het zwarte eumelanine op kunnen treden. Wat we echter in de praktijk zien is dat deze vogels slechts voor ongeveer 80% - 90% opgebleekt zijn. Ook het bezit aan phaeomelanine komt duidelijker naar voren in de dan niet heldergeel gekleurde vogels. Ze hebben ook nog steeds een normale dieppaarse borstkleur. Deze niet volledig tot geel uitgekleurde Gouldamadines zijn als overgoten in de standaard opgenomen. We geven deze mannen aan als: x^P/x^P . Wanneer de reductie van het eumelanine wel (bijna) maximaal is, ontstaat de gele Gouldamadine met een diep paarskleurige borst. Deze vogels hebben dezelfde formule als de overgoten mannen.

Poppen.

Omdat de pastelfactor geslachtsgebonden vererft, kennen we bij de poppen meer eenduidigheid in het fenotype dan bij de mannen. Een pop kan slechts één pastelfactor hebben. Indien een pop een pastelfactor bezit, zal dit uiterlijk nagenoeg hetzelfde effect geven als bij een man die twee factoren heeft. De oplekingsfactor bedraagt ongeveer 80% en deze poppen zijn dan ook overgoten.

Zoals gezegd vererft de pastelfactor geslachtsgebonden co-dominant en een pop geven we aan als: x^P/y .

Let op: doordat ook de roodkopfactor geslachtsgebonden vererft en we maar één X-chromosoom hebben, is deze gekoppeld aan de pastelfactor. Bijvoorbeeld de kruising roodkop split zwartkop pastel man maal groene zwartkop pop zal altijd roodkop overgoten poppen en zwartkop groene poppen geven, volgens het volgende voorbeeld:

$$x^{R,P}/x^{R+,P+} \times x^{R+,P+}/y = \begin{array}{ll} \text{poppen} & \begin{array}{l} x^{R,P}/y \text{ (roodkop groen overgoten)} \\ x^{R+,P+}/y \text{ (zwartkop groen)} \end{array} \\ \text{mannen} & \begin{array}{l} x^{R,P}/x^{R+,P+} \text{ (roodkop pastel split zwartkop en groen)} \\ x^{R+,P+}/x^{R+,P+} \text{ (zwartkop groen)} \end{array} \end{array}$$

De pastellen zijn ontstaan in de roodkopserie en pas later door crossing-over ontstaan in de zwartkopserie.

Witborstfactor in pastelserie.

De witborstfactor vererft onafhankelijk van de pastelfactor en kan dan ook ingekweekt worden in de pastelserie. De pastelfactor reduceert het zwarte eumelanine en de witborstfactor reduceert het bruin phaeomelanine. Op het oog dus onafhankelijk verervende factoren (genotypisch) met een onafhankelijk resultaat in de werking (fenotypisch). Dit is echter niet het geval.

Een dubbel pastelfactorige man die we kennen als een overgoten vogel zal na inkweken van de witborstfactor ook een verhoogde reductie van het zwarte eumelanine vertonen. Een dergelijke vogel kan dus werkelijk geel worden!

Hetzelfde zien we bij de overgoten pop met één pastelfactor: in de paarsborstserie is de gele kleur crème overgoten, terwijl de witborst een duidelijk heldergele vogel te zien kan geven. De werking van de pastelfactor is zodanig dat als het totale eumelanine wordt gereduceerd, dit dus afhankelijk is van de aanwezigheid van de witborstfactor.

Witborst geel man: $x^P//x^P$, wb//wb

Witborst geel pop: $x^P//y$, wb//wb

Ook bij de vogels met enkelvoudige pastel- en witborstfactoren kunnen we een dergelijk effect waarnemen. Een man met een enkelvoudige pastelfactor en twee witborstfactoren bleekt veel sterker op dan de pastel vogel met een paarse borst. Deze vogel zal ondanks de enkelvoudige pastelfactor toch een reductie van meer dan 50% te zien geven en wel van ongeveer 70-80%. Normaal is de rugkleur van deze vogel groen overgoten en niet pastel! Dit brengt ons bij het volgende schema voor de relatie tussen het genotype en fenotype voor pastelfactorige en witborstfactorige mannen:

	Geen witborstfactor	Enkelfactorig witborst	Dubbelfactorig witborst
Enkelfactorig pastel	±50% opgebleekt. Paarsborst pastel. Lichtblauwe overgangszone.	±60% opgebleekt. Paarsborst pastel. Lichtblauwe overgangszone.	±80% opgebleekt. Witborst overgoten. Blauwgrijze overgangszone.
Dubbelfactorig pastel	±80% opgebleekt. Paarsborst overgoten. Blauwgrijze overgangszone.	90%-100% opgebleekt. Paarsborst geel. Lichtblauwgrijze overgangszone.	100% opgebleekt. Witborst lichtgeel. Witte overgangszone.

Zoals u uit het bovenstaande schema kunt opmaken, kennen we bij de overgoten mannen verschillende fenotypes. Die zijn niet altijd gemakkelijk uit elkaar te houden omdat we in ogenschouw moeten nemen dat als gevolg van de natuurlijke variatie die we bij vogels kennen er een niet onbelangrijke overlap in fenotype tussen de verschillende genotypen zal bestaan.

Vererving van de blauwfactor.

De wildvorm gouldamadine bezit een erfelijke factor die carotenoïden afzet in de bevedering en de hoorndelen, voornamelijk de snavel. Deze zijn luteïne in de buik en rug, en rood of oranje carotenoïden in de kopbevedering en snavel.

Wanneer deze factor niet of niet volledig functioneert, ontstaat de blauwe c.q. zeegroene gouldamadine. De blauwmutant (blauwfactor) vererft autosomaal recessief en krijgt het symbool bl. Een groene wildkleur gouldamadine heeft de formule $bl^+//bl^+$, een blauwe gouldamadine heeft de formule $bl//bl$. Zowel mannen als poppen moeten dus dubbelfactorig blauw zijn om het blauw te laten verschijnen.

Bij het volledig werken van de blauwfactor zal er een gouldamadine ontstaan met een egaal blauw rugdek (structuurkleur zonder geel luteïne). De buik is beige geworden door het ontbreken van het geel luteïne. De flanken vertonen nog wat meer beige aanslag door de aanwezigheid van wat bruin phaeomelanine.

De witborstfactor vererft onafhankelijk van de blauwfactor en kan ingekweekt worden bij de blauwe gouldamadine. De aanwezigheid van de witborstfactor zal het bezit aan phaeomelanine in andere lichaamsdelen ook reduceren, waardoor het rugdek lichter wordt en ook de buikkleur egaal wit wordt.

De kopkleuren vererven uiteraard ook op normale wijze, maar slechts de zwartkoppen zullen hun oorspronkelijke kleur behouden. Roodkoppen en oranjekoppen hebben te maken met de blauwfactor die het afzetten van carotenoïden verhindert en zullen een bruine tot beige kopkleur hebben.

Bij het kweken van de blauwe gouldamadine moeten we niet vergeten dat de carotenoïden in het lichaam van de groene gouldamadine ook een zekere vitamine A-activiteit hebben. Bij de blauwe gouldamadine kunnen deze stoffen niet aangemaakt worden, waardoor er een zeker tekort aan vitamine A-functionaliteit kan ontstaan. Blauwe vogels moeten dan ook een extra toevoeging van vitamine A krijgen.

Zeegroene gouldamadine.

De zeegroene mutatie betreft een gedeeltelijke reductie van het carotenoïde in de bevedering. Dit komt vooral tot uiting in de buik- en rugdekkleur en in de kopkleur van een roodkop of oranjekop gouldamadine. De groene is veranderd in een zeegroenachtige kleur.

De zeegroene vormt een meervoudige mutatiereeks met de blauwe. Het is dus een niet zo sterke mutatie van hetzelfde gen als dat van de blauwe en vererft dus ook autosomaal en recessief.

Het symbool voor deze mutatie is bl^{zg} .

Daar de zeegroene een gedeeltelijke reductie te zien geeft van het carotenoïde, is deze dominant over de blauwe. De volgorde van dominantie is dus groen, zeegroen, blauw. Dit betekent dat een groene split kan zijn voor zeegroen **OF** blauw en dat een zeegroene split kan zijn voor blauw. Een blauwe kan alleen maar zijn eigen kleur laten zien.

Een zeegroene heeft als formule $bl^{zg+}//bl^{zg}$

Een groene split voor zeegroen $bl^{zg+}//bl^{zg}$

Een groene split voor blauw bl^+/bl .
Een zeegroene split voor blauw bl^{zg}/bl .

Witte gouldamadine.

In de voorgaande paragrafen hebben we de witborstfactor, de pastelfactor en de blauwfactor behandeld. Alle drie factoren vererven onafhankelijk van elkaar en kunnen in één vogel ingekweekt worden. Kijken we naar de zwartkop witborst blauwe gouldamadine, dan heeft deze vogel een witte buik, witte borst, zwarte kop en blauw rugdek. Slechts door de aanwezigheid van zwart eumelanine is er nog kleur in deze vogel aanwezig. Kweken we nu de pastelfactor (reductie zwart eumelanine) in bij deze vogels, dan zal ook de kop en het rugdek opleken en kunnen we te maken krijgen met pastel witborst blauw, overgoten witborst blauw en met de witte gouldamadine.

In formulevorm zien we een witte man als:

$x^{R+,P}/x^{R+,P}$, wb/wb , bl/bl en een witte pop als $x^{R+,P}/y$, wb/wb , bl/bl .

Ino's en hun verschillende combinaties.

Bij de gele gouldamaden hebben we te maken met een reductiefactor die de hoeveelheid pigment in de veren doet verminderen, maar deze vogels kunnen wel degelijk pigment aanmaken getuige de zwarte ogen die deze vogels hebben.

In het geval dat we met gele gouldamaden te maken hebben die rode ogen hebben, spreken we niet meer van de gele gouldamadine maar van de lutino. Deze vogels hebben geen pigment.

In een publicatie van Onze Vogels 1996, blz. 64, is vermeld dat deze factor geslachtsgebonden en recessief vererft.

Wordt in deze vogel de blauwfactor ingekweekt dan ontstaat de albino.

Cinnamon.

De cinnamon mutatie betreft een kleurverandering van het eumelanine door een zwakkere oxidatievorm. Het eumelanine is niet volledig geoxideerd tot zwart pigment maar uitgekleurd tot bruin pigment. Dit komt vooral tot uiting in de rugdekkleur en in de zwarte bevederingonderdelen. Het gevolg hiervan is dat de kleur in de groenserie geler wordt en in de blauwserie zal dit tot een bleker blauwe vogel leiden.

De cinnamon vererft recessief en geslachtsgebonden. Het symbool voor deze mutatie is X^{cin}

Een cinnamon heeft als formule voor de man X^{cin}/X^{cin} en voor de pop X^{cin}/Y .

Een groene split voor cinnamon X^{cin+}/X^{cin}

Een pop kan nooit split zijn voor een geslachtsgebonden factor, in dit geval dus cinnamon.

(Zie publicatie van Onze Vogels, 1997, blz. 428)

MOGELIJKE MUTATIEVORMEN.

Nu we de gehele vederstructuur van de gouldamadine kennen, kunnen we ons een tamelijk reëel beeld vormen van de mutatieve veranderingen die veroorzaakt worden door verliesmutaties, dus het wegvallen van één der bekende kleurcomponenten.

Mutatieve veranderingen kunnen we onderverdelen in drie hoofdgroepen;

- mutaties betrekking hebbend op de carotenoïdenvorming.
- mutaties betrekking hebbend op de melaninevorming.
- mutaties betrekking hebbend op de vederstructuur.

De roodkop wildkleur gouldamadine neemt twee soorten carotenoïden op in de bevedering, namelijk het geel luteïne en het rode canthaxanthine. Het luteïne wordt opgenomen uit de voeding en het rode canthaxanthine is een stof die de vogel zelf aanmaakt uit caroteen.

De vogel bezit dus een erfelijke factor die het mogelijk maakt om carotenoïde kleurstoffen op te nemen uit de voeding en af te zetten in de zich ontwikkelende bevedering van de specifieke veervelden. Daarnaast bezit de gouldamadine ook een erfelijke factor die het luteïne in de kopbevedering en de snavelpunt kan omvormen tot rood canthaxanthine, de roodkopfactor. Voor het inderdaad verkrijgen van een gouldamadine met een rode kop moet deze natuurlijk wel de eerstgenoemde erfelijke factor bezitten, want wanneer er geen luteïneopbouw in de bevedering geregeld wordt, kan daaruit ook geen rood canthaxanthine in de kopbevedering gevormd worden, ondanks het feit dat deze vogel wel de roodkopfactor bezit. Op dit verschijnsel wordt in het hoofdstuk vererving dieper ingegaan.

Door het wegvallen van de carotenoïden krijgen we blauwe gouldamaden met een bruin tot crème masker en lichtcrème onderlijf. Anders gezegd, alle groene veervelden worden blauw en alle rode en gele veervelden worden bruin respectievelijk crème, omdat de baarden van deze veervelden roodbruin phaeomelanine bevatten. Het wegvallen van het (gele) carotenoïde kan ook gedeeltelijk zijn. Dan treedt als het ware een verdunning van de concentratie gele luteïnekristallen op en krijgen we een zeegroene gouldamadine.

Naast het wegvallen van de carotenoïden uit de bevedering kennen we ook het muteren van de roodkopfactor. In plaats van het rode canthaxanthine wordt dan het oranje luteïne-epoxide afgezet in de snavelpunt (zwartkop

oranjesnavel) en ook in de kopbevedering in geval van de oranjekop. Dit feit toont aan dat de carotenoïdenfactor en de roodkopfactor geheel onafhankelijk van elkaar vererven.

De Gouldamadine bezit twee verschillende soorten melanine, nl. het zwarte eumelanine en het roodbruine phaeomelanine.

Valt alleen het zwarte eumelanine weg, dan worden alle groene veervelden geel en alle blauwe veervelden wit. Bij de roodkop blijft het masker rood, bij de oranjekop oranje en bij de zwartkop wordt dit crèmekleurig tot wit. Deze mutatie tast dus alleen het eumelanine aan, maar verandert de oxidatie van het phaeomelanine niet. We blijven het dus hebben over paarsborsten. De pastel en de overgoten paarsborsten zijn daar een voorbeeld van.

Maar er is ook een mutatie die de oxidatie van beide melaninesoorten verhindert. In dit geval krijgen we dan lutino's c.q. gelen met een witte borstvlak en rode ogen.

Naast de mutatie die de oxidatie verhindert van het zwarte eumelanine, bestaat er ook de mutatie die de oxidatie van het phaeomelanine in de bevedering verhindert. Hierdoor ontstaat de welbekende witborst Gouldamadine. Het wegvallen van het phaeomelanine kan ook gedeeltelijk (50%) zijn. Dan krijgen we een lilaborst Gouldamadine.

Wanneer we beide mutaties betreffende melaninereductie (reductie phaeomelanine en reductie eumelanine) combineren, dan hebben we te maken met een aftelsom die er bij de Gouldamadine man als volgt uitziet:

- Een wildkleur Gouldamadine heeft 100% eu- en 100% phaeomelanine in zijn bevedering. We hebben het dan over de groene Gouldamadine.
- Bij een enkelfactorige pastel Gouldamadine man is het eumelanine in de bevedering voor ongeveer 50% gereduceerd. Het phaeomelanine is onaangetast en dus nog 100% aanwezig, waardoor de borst paars is. We hebben het hier over de groenpastel Gouldamadine.
- Bij de combinatievorm van witborst met de enkelfactorige pastel Gouldamadine man hebben we te maken met ongeveer 50% reductie van het eumelanine, maar daarbij ook nog eens een volledige reductie van het phaeomelanine. Echter, het fenotype (het uiterlijk) van deze vogel blijkt een veel grotere reductie van het eumelanine te laten zien. Het rug- en vleugeldek is extra opgebleekt, namelijk geel, overgoten met een groene was. Deze verschijningsvorm is niet alleen te verklaren uit de reductie van het phaeomelanine in het rug- en vleugeldek, maar is het gevolg van een ongeveer 80 % reductie van het eumelanine. De aanwezigheid van de witborstfactor versterkt de werking van de pastelfactor. De borst is wit, rug- en vleugeldek zijn dus geel met een groene was. We hebben het hier dan over de overgoten witborst groene Gouldamadine, maar erfelijk gesproken is het dus een pastel witborst groene Gouldamadine man.
- Daarnaast kan de pastelfactor dubbel aanwezig zijn. Bezit de Gouldamadine man daarbij een paarse borst, dan is dus het eumelanine bijna geheel gereduceerd, maar het phaeomelanine is in de lichaamsbevedering onaangetast. De Gouldamadine man kan dan geel zijn, maar zal door een kleine hoeveelheid rest-eumelanine en de kleine hoeveelheid phaeomelanine in rug- en vleugeldek groen overgoten zijn. We hebben het hier dan over een groen overgoten Gouldamadine. Door selectieve kweek zal het mogelijk zijn echt gele Gouldamadine mannen te kweken met een paarse borst.
- Combineren we deze dubbelfactorige pastel met witborst, dan kan zowel het eu- als het phaeomelanine geheel gereduceerd zijn. We hebben het dan over de witborst gele Gouldamadine.

Het is dus mogelijk om als het ware in één keer de oxidatie van zowel het eu- als het phaeomelanine te verhinderen. Dit gebeurt bij de nog zeer zeldzame lutino. Maar ook kunnen we dit bereiken door de bovenbeschreven mutatiecombinatie te kweken. Het uiterlijke verschil tussen deze twee vogels is de oogkleur; deze is bij de lutino rood en bij de mutatiecombinatie donker van kleur.

De nadruk willen wij nogmaals leggen op het feit dat gele en lutino's nooit volkomen geel zullen zijn. Alle blauwe veervelden en de borstvlak bij de groene Gouldamadine zullen bij de lutino wit zijn, want de lutinomutatie veroorzaakt geen toename van geel luteïne in die veervelden die bij de wildvorm ook geen geel luteïne bevatten.

Inmiddels zijn er ook geluiden van het voorkomen van de donkerfactor bij de Gouldamadine. Dit is een factor die veel voorkomt bij de parkietachtige. Door een verandering in de diepte van de bewolkte zone ontstaat er resp. donkergroen en olijfgroen, en in de blauwserie kobaltblauw en mauve.

Ook de bonte Gouldamadine is al eens beschreven (met foto) in de literatuur, maar deze kleurslag wordt nog zeer weinig waargenomen.

Behalve de verliesmutaties kennen we in principe ook de veranderingen in het type of de kleur van de kleurstoffen. Het oxidatieproces van het eumelanine kan verstoord worden waardoor het melanine niet kan uitkleuren tot zwart maar bruin blijft. We krijgen dan de cinnamon Gouldamadine.

Wanneer we om ons heen kijken naar de mutaties bij andere vogelsoorten en vervolgens de kleuren van de Gouldamadine bekijken, zullen we ons realiseren dat er nog vele mutaties te verwachten zijn. Als voorbeeld is te noemen de "blauwborst". Dit is eenzelfde mutatie als bij de zwartwang zebra-vink, namelijk een verandering van

distributie van het melanine, waardoor op plaatsen waar zich voorheen phaeomelanine bevond nu eumelanine wordt waargenomen.

Dit kan natuurlijk ook andersom, dus waar zich nu eumelanine bevindt komt dan phaeomelanine voor. Bij de zebrevink gaat het dan over de oranjeborst, bij de gouldamadine zal het dan misschien een "bruinkop" worden.

De gouldamadine kan verschillende carotenoïde kleurstoffen afzetten. Hierbij kan er in de toekomst een mutatie ontstaan die in bepaalde veervelden andere kleurstoffen afzet, waardoor bijvoorbeeld de "roodbuik" kan ontstaan, te vergelijken met de roodbuik Turquoise parkiet.

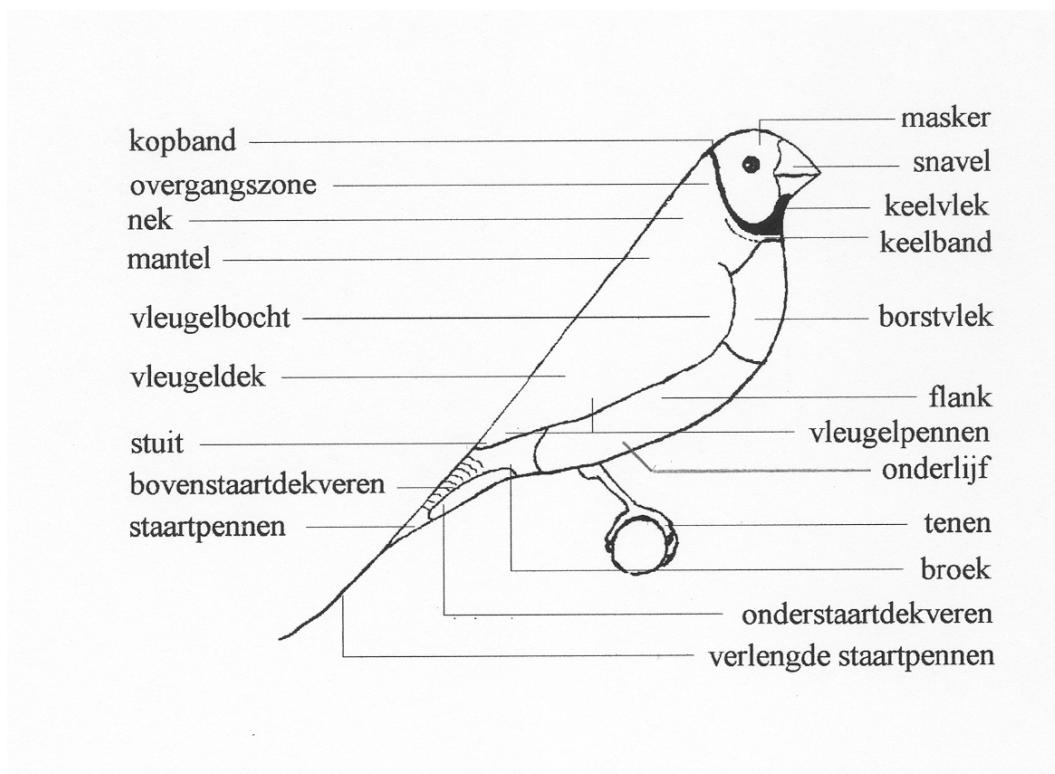
Bij sommige roodkop- en oranjekop gouldamadines zien we wel eens onder de snavel in de zwarte keelvlak een rode- respectievelijk oranje vlek. Dat geeft je te denken: kunnen we in de toekomst een spontane mutatie verwachten waarbij het zwart in de keelvlak/kopband wordt vervangen door rood respectievelijk oranje, waardoor "volledige" roodkoppen en oranjekoppen ontstaan?

Maar of en wanneer deze nieuwe mutaties zullen optreden en of iedere nieuwe mutatie echt een aanwinst is, dat is iets wat de toekomst ons zal leren.

RINGMAAT.

Als ringmaat wordt geadviseerd 2,7 mm aan te houden.

FYSIEKE STANDAARD VAN DE GOULDAMADINE.

Formaat:

Het formaat van de gouldamadine moet minimaal 11 cm zijn, gemeten tussen de snavelpunt en het staarteinde, zonder de verlengde staartpennen.

Model:

Een gouldamadine moet een robuuste gestalte bezitten. Van opzij gezien moet de borstlijn vanaf de hals tot aan de inzet van de poten regelmatig gebogen zijn. Achter de poten gaat deze lijn nagenoeg rechtdoor tot aan het staarteinde.

De ruglijn moet vanaf het achterhoofd tot het einde van de staart een vrijwel rechte lijn vormen. Van voor gezien is de borst tamelijk breed met vloeiende rondingen. De onderlinge lichaamsverhoudingen mogen niet storend op elkaar inwerken. De verlengde staartpennen geven de gouldamadine een slanke indruk.

Houding:

Een gouldamadine moet rustig op stok zitten. Tussen de zitstok en het onderlijf moet duidelijk ruimte zichtbaar zijn. De vleugels moeten strak langs de romp worden gedragen; de vleugelpunten moeten sluiten

op de stuit. De lengtes van de romp moet met het horizontaal vlak een hoek vormen van ongeveer 45°. De stand van de poten mag wat breed zijn, in ieder geval niet smal.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste. De Gouldamadine moet een gezonde en levendige uitdrukking hebben en zonder verminkingen of andere gebreken zijn. De ogen zijn helder en levendig. De aarsbevedering is helder en gaaf. Wanneer een vogel niet in een goede conditie is, mag hij nimmer voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen.

Bevedering:

De bevedering moet compleet en schoon zijn en strak gedragen worden. De middelste staartpennen zijn in een dunne punt verlengd uitgegroeid. Bij de man moeten ze 25 tot 45 mm verlengd zijn. Bij de pop zijn deze staartpennen maar 10 tot 25 mm verlengd. Daarbij moet het geheel in verhouding zijn met de desbetreffende vogel.

Kop:

De schedel moet een ronde, gebogen lijn vormen zonder afplattingen. Van voren gezien moet de kop een goede breedte bezitten. Tevens moet de kop in een goede verhouding zijn met de rest van het lichaam.

Snavel:

De snavel is kegelvormig, zonder beschadigingen. Onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten, waarbij de ondersnavel wordt omsloten door de bovensnavel. De lijn schedel - snavel heeft een vloeiend verloop. De snavel moet in juiste verhouding zijn met de kop.

Poten:

De poten moeten recht, stevig en schoon zijn zonder verruwingen en/of vergroeiingen. De tenen moeten stevig om de stok klemmen. Aan elke poot zitten 4 tenen waarvan drie naar voren en één naar achteren gericht zijn. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Tekening.

Masker:

Bij de roodkop en oranjekop Gouldamadine strekt het masker zich uit vanaf de snavelinplant tot de kruin, loopt door tot achter het oog en de gehele wangstreek. Het wordt begrensd door de kopband en de keelvlak. Bij de zwartkop Gouldamadine vormt het masker, de kopband en de keelvlak één geheel. Het masker moet strak afgelijnd zijn en éénkleurig, zonder kleurnuances.

Kopband:

Bij de roodkop en oranjekop Gouldamadine bevindt zich rondom het masker een smalle, minimaal 1 tot maximaal 2 mm gesloten kopband. Deze kopband moet strak van vorm zijn, één geheel vormend met de keelvlak.

Keelvlak:

De keelvlak loopt vanaf de inzet van de ondersnavel scherp afgelijnd onder de wangen door en vormt daar één geheel met de kopband.

Keelband:

Het masker en de keelvlak worden omgeven door een eenkleurige band, respectievelijk keelband en overgangszone genoemd. De keelband, die zich tussen de keelvlak en de borst bevindt, moet smal van vorm zijn en een scherpe scheiding hebben met die keelvlak en de borst. Op de achterkop bevindt zich de overgangszone; deze wordt aan de voorzijde strak begrensd door de kopband. Aan de achterzijde loopt deze geleidelijk over in de veervelden van de nek.

Borst:

De borstvlak loopt vanaf de keelband tot een lijn lopend van vleugelbocht tot vleugelbocht, waar zich een scherpe kleurscheiding bevindt met de onderborst. De borstkleur moet eenkleurig zijn zonder kleurnuances.

Stuit en bovenstaartdekveren:

De bevedering van stuit en bovenstaartdekveren bezit aan het uiteinde een omzoming, waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.

Staartpennen:

De niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde, uitlopend naar de buitenzijde van de veer, een smalle omzoming.

RICHTLIJNEN VOOR HET KEUREN VAN GOULDAMADINES

Met de oprichting van de Speciaalclub Natuurbroed Gouldamadine Nederland in 1985 is de gouldamadine sterk in de belangstelling gestegen. Het aantal gouldamadines dat op de tentoonstellingen wordt ingezonden neemt nog steeds toe. In de keurpraktijk bleek dat aanpassing van de standaard gewenst is, niet alleen door een groter worden van de klasse, maar ook door het beter worden van de kwaliteit van de gouldamadine in het algemeen. Het is al geen uitzondering meer dat soms twee of drie keurmeesters op grotere tentoonstellingen de gouldamadines keuren. Dit riep, wat de keureenheid betreft, soms problemen op. Om tot een zo groot mogelijke eenheid te komen bij het keuren van gouldamadines blijkt het wenselijk te zijn om naast de standaard ook richtlijnen en keurtechnische aanwijzingen te geven.

Het beoordelen van fouten.

Daar niet één vogel aan de standardeisen voldoet, zeggen wij dat die vogel afwijkt van de standaard. Een keuring houdt dus in dat wij een groep gouldamadines beoordelen op hun afwijkingen ten opzichte van de beschreven standaard en op de zwaarte van die afwijkingen. De hele keuring zou veel eenvoudiger zijn als wij een groep gouldamadines moeten selecteren op de kwaliteit van één eigenschap, bijvoorbeeld het formaat of model of kleur. Bij een vluchtige vergelijkende selectie speelt de individuele voorkeur voor een bepaalde eigenschap onwillekeurig een rol. Daar wij de gouldamadines echter moeten beoordelen op een aantal volkomen van elkaar verschillende eigenschappen is een dergelijke keuring vrij ingewikkeld, zo ingewikkeld dat het zonder keurbriefje bijna niet mogelijk is. Op het keurbriefje kunnen wij onafhankelijk van ieder onderdeel apart de afwijking ten opzichte van de standaard in punten uitdrukken. Dit systeem houdt echter ook weer een gevaar in. Onwillekeurig zouden wij de gouldamadines als het ware mathematisch gaan beoordelen, namelijk het domweg opsommen van de waargenomen fouten zonder het onderlinge verband van de totale vogel te zien. Zal de keuring op deze wijze plaats vinden, dan zal er van de gouldamadines maar weinig over blijven. Houden wij het onderlinge verband wel in het oog, dan kunnen wij spreken van keuren met gevoel. Keuren met gevoel is dus beoordelen met behulp van het keurbriefje en niet aan de hand van het keurbriefje. Ondanks de goede bedoeling van elke keurmeester en ondanks de goede rubricering van het keurbriefje is elke keurmeester toch geneigd zijn persoonlijke voorkeur voor bepaalde eigenschappen een rol te laten spelen bij de beoordeling. Bij keuringen zien we dan ook meestal een zekere variatie in beoordeling tussen keurmeesters onderling, een feit waar helaas weinig aan te wijzigen valt. Deze individuele verschillen zullen op iedere keuring in mindere of meerdere mate tot uiting komen. Maar ditzelfde feit zien wij ook bij de critici van de keurmeesters, namelijk de kwekers. Ook hun beoordeling van de kwaliteit van de gouldamadine varieert sterk en wordt door subjectieve waarden beïnvloed.

SCHAALINDELING.

Schaal 1

Alle getekende vogels.

Schaal 2

Vogels zonder of nagenoeg geen tekening.

In de hierna afgebeelde tabel vindt u de standaard puntenwaardering van iedere schaal:

Onderdeel	Schaal 1				Schaal 2			
	P	G	M	U	P	G	M	U
Formaat, model, houding, conditie en bevedering	28	27	22	29	28	27	22	29
Vorm en grootte van kop en snavel	8	8	6	9	8	8	6	9
Poten	5	5	1		5	5	1	
Kleurregelmaticheid en kleurdiepte	18	17	14	19	51	49	41	52
Tekening: masker, kopband, keelvlak, keelband, borst, staartpennen, stuit en bovenstaartdekveren	33	32	27	34	—	—	—	—
Totaal	92	89	70		92	89	70	

Theoretisch kan elke gouldamadine 100 punten krijgen, maar dan zou deze volledig aan de standardeisen moeten voldoen. De standaard stelt echter een ideaalbeeld voor waar een gouldamadine moeilijk voor 100% aan kan voldoen. In de keurpraktijk geven we maximaal 92 punten en minimaal 70 punten. We hebben dus een marge van 23 punten waarin de beoordeling van de gouldamadine valt. Deze puntenmarge is ruim voldoende om de beoordeelde gouldamadines naar kwaliteit te rangschikken.

Wel kunnen we gouldamadines die een uitzonderlijk goed formaat en model of houding bezitten, als uitzondering, maximaal 29 punten in deze rubriek geven. Voor uitzonderlijk goede kop en snavel mag maximaal 9 punten gegeven worden.

We kunnen gouldamadines die een uitzonderlijk goede kleuregaliteit of kleurdiepte bezitten, als uitzondering, maximaal in schaal 1: 19 en in schaal 2: 52 punten in deze rubriek geven.

We kunnen gouldamadines die een uitzonderlijk goede tekening bezitten, als uitzondering, maximaal 34 punten in deze rubriek toekennen.

In al deze gevallen geldt echter dat aan de Gouldamadine die niet als kampioen wordt aangewezen, nimmer meer dan 92 punten als eindtotaal mag worden gegeven.

Een uitzondering op de 92-puntengrens is gemaakt voor de Gouldamadine die aangewezen wordt als kampioen, maar dan moeten er wel minstens 2 vogels aanwezig zijn met 92 punten. Deze kampioensvogel mag dan 93 punten krijgen.

Stammen.

Een stam Gouldamadines bestaat uit vier vogels van gelijke kleur, gelijke tekening, gelijk geslacht en mogen van het laatste en voorlaatste broedjaar zijn. De vaste voetring moet bovendien hetzelfde kweeknummer hebben.

Onder gelijke kleur wordt tevens de kleur van de snavelpunt verstaan. Dus vier zwartkop Gouldamadines met een rode snavelpunt kunnen tot een stam behoren en vier zwartkop Gouldamadines met een oranje snavelpunt kunnen tot een stam behoren. Zwartkop Gouldamadines met rode en oranje snavelpunten in één stam vormen geen stam.

Stampunten.

Om voor stampunten in aanmerking te komen dient een stam tenminste 348 punten te hebben behaald. Bij voorbeeld $87 - 87 - 87 - 87 = 348$ of $86 - 87 - 87 - 88 = 348$.

Het maximum te geven stampunten is 6 en het minimum is 1.

Om aan de juiste stampunten te komen moet men de volgende berekening maken. Het verschil tussen de hoogste en de laagste gewaardeerde vogel in de stam trekt men van het maximum (6) te geven stampunten af. Wat er dan overblijft, zijn de toe te kennen stampunten.

Bij voorbeeld bij 4×87 of 4×91 is het verschil tussen de hoogste en de laagste in die stam 0. Dus deze stammen krijgen 6 (6-0) stampunten. Bij de stam $86 - 87 - 87 - 88$ is het verschil tussen de hoogste (88) en de laagste (86) in die stam 2. Deze stam krijgt dus 4 (6-2) stampunten.

KEURTECHNISCHE OPMERKINGEN.

Algemeen.

Aanvankelijk werden de Gouldamadines gekeurd op het zogenaamde gele keurbriefje. Tijdens de Landelijke Speciaalclub TT te Soest in 1996 is een stap voorwaarts gezet naar een "eigen" keurbriefje voor de Gouldamadines. Er is daar namelijk op proef gekeurd op een "geel" keurbriefje met daarop een afbeelding van een Gouldamadine.

Inmiddels zijn de ontwikkelingen in een stroomversnelling geraakt, waardoor de specifieke Gouldkenmerken beoordeeld dienen te worden op een eigen keurbriefje, namelijk een keurbriefje voor een standaardvogel. De Gouldamadine wordt dan ook sinds het keurseizoen 1998 gekeurd op het speciaal daarvoor ontworpen keurbriefje dat oranje van kleur is en waarop de Gouldamadine is afgebeeld.

In de eerste rubriek van het keurbriefje voor Gouldamadines beoordelen wij het formaat, model, houding, conditie en de bevedering. Voor deze rubriek kunnen wij maximaal 28 (in uitzonderlijke gevallen 29) punten geven en minimaal 22. Een variatie dus van 6 punten: in principe 3 punten voor formaat en model, 1 voor de houding en 2 voor conditie/bevedering.

Net als bij de andere cultuurvogels zijn er bij de Gouldamadines veel variaties ontstaan in formaat en model. Bij de beoordeling van het formaat, maar zeker bij het model, moet streng gelet worden op de standardeis. Veel Gouldamadines zijn erg smal.

In de tweede rubriek worden de grootte en de vorm van kop en snavel beoordeeld. Hiervoor kan maximaal 8 en minimaal 6 punten worden gegeven, in uitzonderlijke gevallen 9 punten.

In de derde rubriek worden de poten beoordeeld. Hiervoor kan maximaal 5 en minimaal 1 punt gegeven worden.

In de vierde rubriek wordt de kleurregelmatigheid en de kleurdiepte beoordeeld. Afhankelijk van de schaal kan hiervoor maximaal 18 respectievelijk 51 (in uitzonderlijke gevallen 19 respectievelijk 52) punten en minimaal 14 respectievelijk 40 punten gegeven worden.

In de vijfde en laatste rubriek wordt de tekening beoordeeld. Het betreft hier de tekening van masker, kopband, keelvlak, keelband, borst, staartpennen en stuit c.q. bovenstaartdekveren. Hiervoor kan maximaal 33 (in uitzonderlijke gevallen 34) en minimaal 26 punten gegeven worden.

Formaat.

De standaard schrijft een minimum maat voor van 11 cm, gemeten tussen snavelpunt en de punt van de staart, waarbij de verlengde staartpennen niet meegerekend worden. In nagenoeg alle gevallen voldoet de huidige Gouldamadine aan deze eis, in de meeste gevallen is de Gouldamadine zelfs groter.

Model.

Dit is het "type" en is afhankelijk van o.a. het postuur van de Gouldamadine. De Gouldamadine dient robuust te zijn. Bij de Gouldamadine is echter vaak sprake van een smal type. Op de eerste plaats is dit een erfelijke aanleg, maar niet voldoende getraind zijn voor de TT speelt een belangrijke rol. Wanneer een Gouldamadine op de keurtafel wordt gezet, zal hij zich in eerste instantie smal maken. Hiermee dient bij de beoordeling rekening te worden gehouden. Laat hem even tot rust komen. Smalle vogels echter dienen te worden bestraft.

De Gouldamadine bezit van nature al een wat platte kop. Er dient daarom extra aandacht aan de kopvorm te worden geschonken. Deze dient breed en rond van vorm te zijn.

Het beoordelen van het formaat en het model kan niet objectief gebeuren, wij kunnen niet met een duimstok exact de maat bepalen. In veel gevallen is het een vergelijkende beoordeling. Subjectief schatten wij een smalle Gouldamadine korter dan een forse. De verlengde staartpennen geven de Gouldamadine een slanke indruk.

Houding.

Een Gouldamadine is van nature een rustige vogel. We kunnen echter niet eisen dat de Gouldamadine zo showt als b.v. de Grasparkiet. Bij de beoordeling van de houding dienen wij daar ook rekening mee te houden. Als door de stand van de poten de houding nadelig wordt beïnvloed, dan wordt dit ook onder houding beoordeeld.

Conditie.

Onder conditie verstaan wij op de eerste plaats de lichamelijke conditie. Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste. Vuile aarsbevedering wordt bij conditie beoordeeld.

Bevedering.

Op het keurbriefje voor Gouldamadines komt geen aparte rubriek voor waarin de bevedering moet worden beoordeeld. Bij de Gouldamadines wordt de bevedering dan ook in de eerste rubriek beoordeeld.

Van nature heeft een Gouldamadine een strak gedragen verenpak. Een, in meer of mindere mate, los gedragen verenpak moet dan ook bij de bevedering, al naar gelang de ernst, worden bestraft.

Verder wordt hier de compleetheit van de bevedering beoordeeld, evenals slijtage van de veren en vuile bevedering. Bij ernstige kaalheid zal ook in de rubrieken kleur en/of tekening worden gestraft.

Het missen, het niet op voldoende lengte, dan wel het niet van gelijke lengte zijn van verlengde staartpennen. Kan zowel onder model als onder bevedering worden beoordeeld.

De verlengde staartpennen van een man moeten minimaal 25 mm zijn en mogen maximaal 45 mm bedragen.

Bij de poppen moeten de verlengde staartpennen minimaal 10 mm zijn en mogen maximaal 25 mm bedragen.

Wanneer de pennen niet recht zijn wordt dit beoordeeld onder de rubriek bevedering.

Kop.

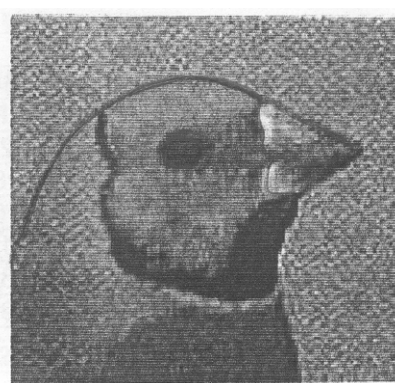
De kopvorm speelt een vrij belangrijke rol in de beoordeling van de Gouldamadine. Het is van belang dat gelet dient te worden op een volle, ronde kop. Een platte kop kan zeer storend zijn en het verdient aanbeveling om dit in de totaalbeoordeling tot uiting te brengen. Bij bredere Gouldamadines komt het vaak voor dat de kop in verhouding tot het lichaam erg klein is.

Platte kop max. 7 pnt.

Normale kop Max. 8 pnt

Prima kop max. 9 pnt

Snavel.

De kleur van de snavel wordt niet beoordeeld in deze rubriek maar in de rubriek kleur. In de rubriek snavel beoordelen wij alleen het hoorngedeelte. Het komt regelmatig voor dat hier vergroeiingen zijn ontstaan. Deze vergroeiingen zullen als fout moeten worden aangemerkt. Ook de vorm van de snavel is zeer belangrijk. De snavel moet kegelvormig zijn en overvloeien in de kopvorm. Grote en spitse snavels moeten worden bestraft.

Poten.

De kleur van de poten beoordelen wij ook in de rubriek kleur. Op de eerste plaats dienen de poten schoon te zijn.

Gelet dient te worden op schubvorming en verruwingen van de poten. Voor het missen van nagels en/of tenen zijn bindende afspraken gemaakt voor wat betreft het aftrekken van strafpunten: Voor het missen van een nagel 2 punten bij poten en 1 punt bij conditie. Voor het missen van een teen 3 punten bij poten en 1 punt bij conditie. Voor het missen van meer nagels, voor elke nagel meer 1 punt bij conditie extra. Voor het missen van meer tenen, voor elke teen meer 1 punt extra bij conditie. Lange nagels en onnatuurlijk gekromde nagels worden ook in deze rubriek beoordeeld, evenals de stand van de tenen.

Kleur.

Keurtechnische aanwijzingen voor wat betreft kleur worden gegeven bij de standaard van elke kleur apart. Bij kleur wordt alleen de lichaamskleur en de kleur van het hoorngedeelte beoordeeld.

Een gele vlek in de nek bij de lichtgroenen is fout. Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijke grasgroene kleur in de nek. Uiteraard moeten we aan deze gele vlek ook bij andere mutaties aandacht geven. In de blauwserie zal deze vlek uiteraard niet geel zijn maar grijs tot wit.

Ook de kleur van de snavel wordt in deze rubriek beoordeeld. De snavelkleur is bij broedrijpe poppen leigrijs tot zwart; dit mag niet worden bestraft. Een zwarte snavelkleur bij de mannen moet als fout worden aangemerkt. Ook een orangerode rand onder de borstvlek dient te worden bestraft bij kleur.

Bij de witborst Gouldamadine mag een blauwe waas aan de rand van de vleugelbochten niet worden bestraft. Dit is meestal het gevolg van het feit dat de witte borstbevedering over het groen valt, waardoor de in de borstveer aanwezige blauwstructuur zich zal tonen. Een blauwe waas in de vleugels moet uiteraard wel worden bestraft.

Tekening.

De kleurdiepte van de tekening wordt beoordeeld bij tekening. Een Gouldamadine bezit van nature veel tekeningvelden, zodat in deze rubriek ook de meeste punten kunnen worden behaald. De tekeningvelden dienen strak afgelijnd te zijn. Keurtechnische aanwijzingen, voor wat betreft tekening, worden gegeven bij de standaard van elke kleur apart.

Een aantal specifieke tekeningfouten zijn:

Een zwarte rand rond de snavelinplant is zowel bij roodkop als bij oranjekop mannen niet toegestaan. Uiteraard zal deze zwarte rand ook bij de mutaties naar gelang de ernst worden bestraft.

Poppen die een of meerdere rode- of oranje veertjes in het zwarte masker tonen zullen als roodkop respectievelijk oranjekop worden gekeurd. Zij zullen wel, uiteraard naar gelang de ernst, worden bestraft voor het feit dat het masker niet genoeg rood of oranje toont.

Het zwarte kopbandje moet een breedte hebben van min. 1 tot max. 2 mm en strak van vorm zijn.

Op de juiste kleurdiepte en kleuregaliteit van de borstvlek dient streng te worden gelet.

Bij de roodkop en oranjekop komt in de keelplek onder de snavel nogal eens een rood respectievelijk oranje vlekje voor, dit is niet toegestaan.

Tekeningonderdelen van de Gouldamadine zijn:

- **Masker:** Bij de roodkop en oranjekop Gouldamadine strekt het masker zich uit vanaf de snavelinplant tot de kruin, loopt door tot achter het oog en de gehele wangstreek. Het wordt begrensd door de kopband en de keelplek. Bij de zwartkop Gouldamadine vormt het masker, de kopband en de keelplek één geheel. Het masker moet strak afgelijnd zijn en éénkleurig, zonder kleurnuances.
- **Kopband:** Bij de roodkop en oranjekop Gouldamadine bevindt zich rondom het masker een smalle, minimaal 1 tot maximaal 2 mm gesloten kopband. Deze kopband moet strak van vorm zijn, één geheel vormend met de keelplek.
- **Keelplek:** De keelplek loopt vanaf de inzet van de ondersnavel scherp afgelijnd onder de wangen door en vormt daar één geheel met de kopband.
- **Keelband:** Het masker en de keelplek worden omgeven door een eenkleurige band, respectievelijk keelband en overgangszone genoemd. De keelband, die zich tussen de keelplek en de borst bevindt, moet smal van vorm zijn en een scherpe scheiding hebben met die keelplek en de borst. Op de achterkop bevindt zich de overgangszone; deze wordt aan de voorzijde strak begrensd door de kopband. Aan de achterzijde loopt deze geleidelijk over in de veervelden van de nek.
- **Borst:** De borstplek loopt vanaf de keelband tot een lijn lopend van vleugelbocht tot vleugelbocht, waar zich een scherpe kleurscheiding bevindt met de onderborst. De borstkleur moet eenkleurig zijn zonder kleurnuances.
- **Stuit en bovenstaartdekveren:** De bevedering van stuit en bovenstaartdekveren bezit aan het uiteinde een omzoming, waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.
- **Staartpennen:** De niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde, uitlopend naar de buitenzijde van de veer, een smalle omzoming.

LICHTGROEN PAARSBORST

	Zwartkop man	Roodkop man	Oranjekop man	Zwartkop pop	Roodkop pop	Oranjekop pop
Kleur:						
Overgangszone en nek	Hemelsblauw, geleidelijk overgaand in grasgroen.			Hemelsblauw, geleidelijk overgaand in grasgroen. Minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Mantel	Grasgroen.			Grasgroen, minder intensief en matter van kleur (neigend naar olijfgroen) dan bij de man.		
Rug- en vleugeldek	Grasgroen.			Grasgroen, minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Vleugelpennen	Zwart.			Zwart.		
Stuit en bovenstaartdekveren	Hemelsblauw.			Hemelsblauw met een wat grijze waas, iets lichter dan bij de man.		
Onderlijf	Vanaf de borstvlek goudgeel, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.			Vanaf de borstvlek geel, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.		
Flanken:	Goudgeel.			Geel		
Staartpennen / verlengde staartpennen	Zwart.			Zwart.		
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt.	Hoornkleurig, met rode punt.	Hoornkleurig, met oranje punt.	Hoornkleurig, met een rode- of oranje punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met een rode punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met een oranje punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart			Iris; donkerbruin, pupil; zwart		
Poten	Vleeskleurig.			Vleeskleurig.		
Nagels	Hoornkleurig.			Hoornkleurig.		
Tekening:						
Masker	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Diep scharlakenrood.	Diep oranje.	Diepzwart, een geheel vormend met kopband en keelvlak.	Rood, met een donkere waas overgoten.	Oranje, met een donkere waas overgoten.
Kopband	Diepzwart, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diepzwart.	Diepzwart.	Diepzwart, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diepzwart.	Diepzwart.
Keelvlak	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.	Diepzwart.	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.	Diepzwart.
Keelband	Hemelsblauw.			Hemelsblauw.		
Borstvlek	Dieppaars.			Paars, iets lichter dan bij de man.		

Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Wit; door de nagenoeg witte omzoming ontstaat een regelmatige schubtekening.	Gelig; door de gelige omzoming ontstaat een regelmatige schubtekening.
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	Wit, de niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.	Wit, de niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Algemeen	Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk grasgroen rug- en vleugeldek, zonder gele nekvlek en met een egaal goudgele buikkleur.
Kleurfouten man	Mannen met een duidelijk gele vlek in de nek moeten, naar gelang de ernst, bij kleur worden bestraft. De meest grasgroene nek heeft de voorkeur. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen is een kleurfout. Mannen laten ook vaak een blauwe waas c.q. blauw in de vleugelbochten zien. Dit moet ook als een kleurfout worden gezien. Onder de dieppaarse borstvlek zien we soms een smal oranje-rood randje; ook dit is een kleurfout. Het komt voor dat de mannen een warme, bruingele flankkleur laten zien, wat veroorzaakt wordt door een verhoogde concentratie phaeomelanine. Indien dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft.
Kleurfouten pop	Hoewel de grasgroene kleur van een pop niet zo diep zal zijn als bij de man, moet worden gestreefd naar een grasgroene kleur. Vaak zien we nog dat de kleur meer olijfgroen is. De stuitkleur van een pop is anders van kleur dan van de man; gestreefd moet worden naar een zo helder mogelijke stuitkleur. Poppen met de meest heldere blauwe stuitkleur hebben de voorkeur. Vaak laten de poppen een grauwe flanktekening zien. Wanneer dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft.
Tekeningfouten	De tekeningonderdelen moeten, zowel bij de man als pop, strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet zo helder en diep mogelijk zijn. Vooral de borstvlek van de man kan variëren in kleur. Gelet moet worden op een egale dieppaarse kleur. Een blauwe tint of een opgebleekte paarse kleur moet worden bestraft. Poppen hebben niet een dergelijke diepe borstkleur als mannen, gestreefd moet worden naar een paarse en vooral egale borstkleur. Een fletse borstkleur dient te worden bestraft. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet zowel bij poppen als mannen duidelijk aanwezig zijn. Soms is deze erg onregelmatig of zelfs afwezig, dit dient te worden bestraft bij tekening. Bij roodkop- en oranjekop mannen is een zwarte rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan. Bij poppen moet hiermede soepel worden omgesprongen. Bij roodkop- en oranjekop poppen, hebben poppen met de meest heldere en egale maskers de voorkeur. De zwarte kopband bij de pop is meestal wat minder strak en regelmatig dan bij de man, enige soepelheid is hier ook wenselijk. De meest strakke band heeft uiteraard de voorkeur. Poppen zullen vaak een wat lichtere wangkleur tonen. Hier is enige soepelheid in de beoordeling wenselijk.

LICHTGROEN CINNAMON PAARSBORST

	Zwartkop man	Roodkop man	Oranjekop man	Zwartkop pop	Roodkop pop	Oranjekop pop
Kleur:						
Overgangszone en nek	Licht hemelsblauw, geleidelijk overgaand in zacht lauliergroen.			Licht hemelsblauw, geleidelijk overgaand in zacht lauliergroen, minder intensief en matter van kleur dan bij man.		
Mantel	Zacht lauliergroen.			Zacht lauliergroen, minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Rug- en vleugeldek	Zacht lauliergroen.			Zacht lauliergroen, minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Vleugelpennen	Zwartbruin.			Zwartbruin.		
Stuit en bovenstaartdekveren	Licht hemelsblauw.			Licht hemelsblauw met grijze waas, iets lichter dan bij de man.		
Onderlijf	Vanaf de borstvlek goudgeel, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.			Vanaf de borstvlek geel, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.		
Flanken	Goudgeel.			Geel.		
Staartpennen/verlengde staartpennen	Zwartbruin.			Zwartbruin tot donkerbruin.		
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig met rode- of oranje punt.	Hoornkleurig met rode punt.	Hoornkleurig met oranje punt.	Hoornkleurig, met een rode- of oranje punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met een rode punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met een oranje punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart			Iris; donkerbruin, pupil; zwart		
Poten	Vleeskleurig			Vleeskleurig.		
Nagels	Hoornkleurig			Hoornkleurig.		
Tekening:						
Masker	Zwartbruin, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Diep scharlakenrood.	Diep oranje.	Zwartbruin, een geheel vormend met kopband en keelvlak.	Rood, met een donkere waas overgoten.	Oranje, met een donkere waas overgoten.
Kopband	Zwartbruin, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Zwartbruin.	Zwartbruin.	Zwartbruin, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Zwartbruin.	Zwartbruin.
Keelvlak	Zwartbruin, één geheel vormend met kopband en masker.	Zwartbruin.	Zwartbruin.	Zwartbruin, één geheel vormend met kopband en masker.	Zwartbruin.	Zwartbruin.
Keelband	Licht hemelsblauw.			Licht hemelsblauw.		
Borstvlek	Dieppaars.			Paars, lichter dan bij de man.		

Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Wit, deze veren hebben een nagenoeg witte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.	Geel, deze veren hebben een gelige omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.
Uiteinde niet-verlengde staartpenen	Wit, de niet-verlengde staartpenen hebben aan het uiteinde een witte omzoming.	Wit, de niet-verlengde staartpenen hebben aan het uiteinde een witte omzoming.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN

Algemeen	Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk zacht lauliergroen rug- en vleugeldekkend zonder gele nekvlek en met een egaal goudgele buikkleur.
Kleurfouten man	Mannen met een duidelijk gele vlek in de nek moeten, naar gelang de ernst, bij kleur worden bestraft. De meest zacht lauliergroene nek heeft de voorkeur. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldekkend is een bruine was en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen is een kleurfout. Mannen laten ook vaak een blauwe was c.q. blauw in de vleugelbochten zien. Dit moet ook als een kleurfout worden gezien. Onder de dieppaarse borstkleur zien we soms een smal oranje-rood randje; ook dit is een kleurfout. Het komt voor dat mannen een warme, bruingele flankkleur laten zien, wat veroorzaakt wordt door een verhoogde concentratie phaeomelanine. Indien dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft.
Kleurfouten pop	Hoewel de zacht lauliergroene kleur van een pop niet zo diep zal zijn als bij de man, moet worden gestreefd naar een zacht lauliergroene kleur. De stuitkleur van een pop is anders van kleur dan van de man, gestreefd moet worden naar een zo helder mogelijke stuitkleur. Poppen met de meest heldere blauwe stuitkleur hebben de voorkeur. Vaak laten poppen een grauwe flanktekening zien. Wanneer dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft.
Tekeningfouten	De tekeningonderdelen moeten zowel bij de man als pop strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet zo helder en diep mogelijk zijn. Vooral de borstkleur van de man kan variëren in kleur; gelet moet worden op een egale dieppaarse kleur. Een blauwe tint of een opgebleekte paarse kleur moet worden bestraft. Poppen hebben niet een dergelijke diepe borstkleur als mannen; gestreefd moet worden naar een paarse en vooral egale borstkleur. Een fletse borstkleur dient te worden bestraft. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet zowel bij poppen als mannen duidelijk aanwezig zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij roodkop- en oranjekop mannen is een zwarte rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan. Bij poppen moet hiermede soepel worden omgesprongen. Bij roodkop- en oranjekop poppen, hebben poppen met de meest heldere egale maskers de voorkeur. De zwarte kopband bij de pop is meestal wat minder strak en regelmatig dan bij de man, enige soepelheid is hier ook wenselijk. De meest strakke band heeft uiteraard de voorkeur. Poppen zullen vaak een wat lichtere wangkleur tonen. Hier is enige soepelheid in de beoordeling wenselijk.

LICHTGROEN LILABORST

	Zwartkop man	Roodkop man	Oranjekop man	Zwartkop pop	Roodkop pop	Oranjekop pop
Kleur:						
Overgangszone en nek	Hemelsblauw, geleidelijk overgaand in grasgroen.			Poppen in combinatie met de lilaborstmutatie worden niet gevraagd.		
Mantel	Grasgroen.					
Rug- en vleugeldek	Grasgroen.					
Vleugelpennen	Zwart.					
Stuit en bovenstaartdekveren	Hemelsblauw.					
Onderlijf	Vanaf de borstvlek helder goudgeel, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.					
Flanken	Helder goudgeel.					
Staartpennen/verlengde staartpennen	Zwart.					
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met rode of oranje punt.	Hoornkleurig, met rode punt.	Hoornkleurig, met oranje punt.			
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart					
Poten	Vleeskleurig.					
Nagels	Hoornkleurig.					
Tekening:						
Masker	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Rood.	Oranje.			
Kopband	Diepzwart, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diepzwart.	Diepzwart.			
Keelvlak	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.	Diepzwart.			
Keelband	Hemelsblauw.					
Borstvlek	Lila (\pm 50% gereduceerd ten opzichte van de wildkleur).					
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Wit, door de nagenoeg witte omzoming ontstaat een regelmatige schubtekening.					
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	Wit, de niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.					

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Algemeen	Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk grasgroen rug- en vleugeldek, zonder gele nekvlek en met een egaal goudgele buikkleur en een zo egaal mogelijk van kleur zijnde lila borst.
Kleurfouten man	<p>Mannen met een duidelijk gele vlek in de nek moeten, naar gelang de ernst, bij kleur worden bestraft. De meest grasgroene nek heeft de voorkeur. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen is een kleurfout.</p> <p>Mannen laten ook vaak een blauwe waas c.q. blauw in de vleugelbochten zien. Dit moet ook als een kleurfout worden gezien. Onder de lila borstvlek zien we soms een smal oranje-rood randje, ook dit is een kleurfout.</p> <p>Door de 50% reductie van het phaeomelanine zal de buikkleur wat egalier zijn dan bij de lichtgroene paarsborst, maar wat warmer van kleur dan bij de witborst.</p>
Kleurfouten pop	Een lilaborst gouldamadine pop wordt in de standaard aangemerkt als niet gevraagd, omdat deze vooralsnog moeilijk herkenbaar is. Wordt deze vogel ingezonden, dan wordt deze gekeurd als paarsborst of als witborst, al naar gelang de kleur die het meest wordt benaderd. De afwijking van de borstkleur wordt al naar gelang de ernst van de fout beoordeeld bij de kleur van de tekening.
Tekeningfouten	<p>Een man met een erg lichte borstkleur dient te worden gekeurd als lilaborst of als witborst in overeenstemming met de kleur die het meest wordt benaderd en te worden bestraft op afwijkende onderdelen. De tekeningonderdelen moeten strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet zo helder en diep mogelijk zijn. Vooral de borstvlek kan sterk variëren in kleur; gelet moet worden op een egale lila kleur. Een blauwe tint of een fletse kleur moet worden bestraft.</p> <p>De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet duidelijk aanwezig zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dan dient dit te worden bestraft bij tekening.</p> <p>Bij roodkop- en de oranjekop mannen is een zwarte rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan.</p>

LICHTGROEN WITBORST

	Zwartkop man	Roodkop man	Oranjekop man	Zwartkop pop	Roodkop pop	Oranjekop pop
Kleur:						
Overgangszone en nek	Hemelsblauw, geleidelijk overgaand in grasgroen.			Hemelsblauw, geleidelijk overgaand in grasgroen, minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Mantel	Grasgroen.			Grasgroen, minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Rug- en vleugeldek	Grasgroen.			Grasgroen, minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Vleugelpennen	Zwart.			Zwart.		
Stuit en bovenstaartdekveren	Hemelsblauw.			Hemelsblauw met een wat grijze waas. Iets lichter dan bij de man.		
Onderlijf	Vanaf de borstvlak helder goudgeel, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.			Vanaf de borstvlak lichtgeel, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.		
Flanken	Helder goudgeel.			Lichtgeel		
Staartpennen/verlengde staartpennen	Zwart.			Zwart		
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt.	Hoornkleurig, met rode punt.	Hoornkleurig, met oranje punt.	Hoornkleurig, met een rode- of oranje punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met een rode punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met een oranje punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart			Iris; donkerbruin, pupil; zwart		
Poten	Vleeskleurig.			Vleeskleurig.		
Nagels	Hoornkleurig.			Hoornkleurig.		
Tekening:						
Masker	Diepzwart, één geheel vormend met de kopband en de keelvlak.	Helder rood.	Helder oranje.	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Rood.	Oranje
Kopband	Diepzwart, één geheel vormend met het masker en de keelvlak.	Diepzwart.	Diepzwart.	Diepzwart, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diepzwart.	Diepzwart.
Keelvlak	Diepzwart, één geheel vormend met de kopband en het masker.	Diepzwart.	Diepzwart.	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.	Diepzwart.
Keelband	Hemelsblauw.			Hemelsblauw.		
Borstvlak	Wit.			Wit.		

Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Wit, door de nagenoeg witte omzoming ontstaat een regelmatige schubtekening.	Gelig, door de nagenoeg witte omzoming ontstaat een regelmatige schubtekening.
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	Wit, de niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.	Wit, de niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN

Algemeen	Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk grasgroen rug- en vleugeldek zonder gele nekvlek en met een egaal goudgele buikkleur en een zuiver witte borstkleur.
Kleurfouten man	Mannen met een duidelijk gele vlek in de nek moeten, naar gelang de ernst, bij kleur worden bestraft. De meest grasgroene nek heeft de voorkeur. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen is een kleurfout. Mannen laten ook vaak een blauwe waas c.q. blauw in de vleugelbochten zien. Dit moet ook als een kleurfout worden gezien. Onder de witte borstvlek zien we soms een smal oranjeroed randje; ook dit is een kleurfout. Door de reductie van het phaeomelanine kan een heldere egaal gele buikkleur worden geëist.
Kleurfouten pop	Hoewel de grasgroene kleur van een pop niet zo diep zal zijn als bij de man, moet worden gestreefd naar een grasgroene kleur. Vaak zien we nog dat de kleur meer olijfgroen is. De stuitkleur van een pop is anders van kleur dan van de man; gestreefd moet worden naar een zo helder mogelijke stuitkleur. Poppen met de meest heldere blauwe stuitkleur hebben de voorkeur. Ondanks de reductie van het phaeomelanine laten poppen soms nog een grauwe flanktekening zien. Wanneer dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft.
Tekeningfouten	De tekeningonderdelen moeten zowel bij man als pop strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet zo helder en diep mogelijk zijn. Vooral de borstvlek dient zowel bij mannen als poppen helder egaal wit van kleur te zijn. Een roze borstkleur dient te worden bestraft. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet zowel bij poppen als mannen duidelijk aanwezig zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij roodkop- en oranjekop mannen is een zwarte rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan. Bij poppen moet hiermede soepel worden omgesprongen. Bij roodkop- en oranjekop poppen hebben poppen met de meest heldere egale maskers de voorkeur. De zwarte kopband bij de pop is meestal wat minder strak en regelmatig dan bij de man, enige soepelheid is hier ook wenselijk. De meest strakke band heeft uiteraard de voorkeur. Poppen zullen vaak een wat lichtere wangkleur tonen. Hier is enige soepelheid in de beoordeling wenselijk.

LICHTGROEN PASTEL PAARSBORST

	Zwartkop man	Roodkop man	Oranjekop man	Zwartkop pop	Roodkop pop	Oranjekop pop
Kleur:				Poppen in het uiterlijk van een pastel zijn theoretisch niet kweekbaar en worden daarom niet gevraagd.		
Overgangszone en nek	Lichtblauw, geleidelijk overgaand in opgebleekt lichtgroen.					
Mantel	Opgebleekt lichtgroen.					
Rug- en vleugeldek	Opgebleekt lichtgroen.					
Vleugelpennen	Lichtgrijs.					
Stuit en bovenstaartdekveren	Opgebleekt lichtblauw.					
Onderlijf	Vanaf de borstvlak goudgeel, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.					
Flanken	Goudgeel.					
Staartpennen/verlengde staartpennen	Staartpennen lichtgrijs; verlengde staartpennen grijs					
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt.	Hoornkleurig, met rode punt.	Hoornkleurig, met oranje punt.			
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart					
Poten	Vleeskleurig.					
Nagels	Hoornkleurig.					
Tekening:						
Masker	Grijs, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Diep scharlakenrood.	Diep oranje.			
Kopband	Grijs, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Grijs.	Grijs.			
Keelvlak	Grijs, één geheel vormend met kopband en masker.	Grijs.	Grijs.			
Keelband	Licht hemelsblauw.					
Borstvlak	Dieppaars.					
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Wit; door de nagenoeg witte omzoming ontstaat een regelmatige schubtekening.					
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	Wit, de niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.					

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Algemeen	Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk opgebleekt lichtgroen rug- en vleugeldek zonder gele nekvlek en met grijze tekeningonderdelen en een egaal goudgele buikkleur.
Kleurfouten man	De lichtgroen (EF) pastel paarsborst mannen komen in diverse kleurdieptes voor. Voor een goede TT- vogel zal het groen, het zwart en het blauw voor ca. 50% moeten zijn opgebleekt. Deze opbleking dient over het gehele lichaam zo gelijkmatig mogelijk te zijn. Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk van kleur zijnde rug- en vleugeldek. Mannen met een duidelijk gele vlek in de nek moeten, naar gelang de ernst, bij kleur worden bestraft. Een opgebleekte lichtgroene nek die gelijk is aan het rugdek heeft de voorkeur. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen is een kleurfout. Onder de dieppaarse borstvlek zien we soms een smal oranje-rood randje; ook dit is een kleurfout. Door de pastefactor wordt de buikkleur niet opgebleekt, maar zal gelijk zijn aan de kleur van een lichtgroene.
Kleurfouten pop	EF-pastel poppen komen niet voor; de pastefactor pop zal er uitzien als een overgoten kleur.
Tekeningfouten	De tekeningonderdelen moeten strak afgetekend zijn. De grijze kleur van de tekening moet egaal zijn. De borstvlek is dieppaars en wordt door de pastefactor niet aangetast. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet nog waarneembaar zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij roodkop- en de oranjekop mannen is een grijze rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan.

LICHTGROEN PASTEL LILABORST

	Zwartkop man	Roodkop man	Oranjekop man	Zwartkop pop	Roodkop pop	Oranjekop pop
Kleur:				Vanwege de slechte herkenbaarheid van de poppen worden deze ook bij deze kleurslag niet gevraagd.		
Overgangszone en nek	Lichtblauw, geleidelijk overgaand in opgebleekt lichtgroen.					
Mantel	Opgebleekt lichtgroen.					
Rug- en vleugeldek	Opgebleekt lichtgroen.					
Vleugelpennen	Lichtgrijs.					
Stuit en bovenstaartdekveren	Opgebleekt lichtblauw.					
Onderlijf	Vanaf de borstvlak helder goudgeel, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.					
Flanken	Helder goudgeel.					
Staartpennen/verlengde staartpennen	Staartpennen lichtgrijs; verlengde staartpennen grijs.					
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt.	Hoornkleurig, met rode punt.	Hoornkleurig, met oranje punt.			
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart					
Poten	Vleeskleurig.					
Nagels	Hoornkleurig.					
Tekening:						
Masker	Grijs, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Rood.	Oranje.			
Kopband	Grijs, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Grijs.	Grijs.			
Keelvlak	Grijs, één geheel vormend met kopband en masker.	Grijs.	Grijs.			
Keelband	Licht hemelsblauw.					
Borstvlak	Lila (\pm 50% gereduceerd ten opzichte van de wildkleur).					
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Wit; door de nagenoeg witte omzoming ontstaat een regelmatige schubtekening.					
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	Wit, de niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.					

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Algemeen	Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk opgebleekt lichtgroen rug- en vleugeldek zonder gele nekvlek en met grijze tekeningonderdelen, een egaal goudgele buikkleur en een zo egaal mogelijk van kleur zijnde lila borst.
Kleurfouten man	De lichtgroen (EF) pastel lilaborst mannen komen in diverse kleurdieptes voor. Als TT- vogel zal het groen, het zwart en het blauw voor ca. 60% zijn opgebleekt. Deze opleking dient over het gehele lichaam zo gelijkmatig mogelijk te zijn. Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk van kleur zijnde rug- en vleugeldek. Mannen met een duidelijk gele vlek in de nek moeten, naar gelang de ernst, bij kleur worden bestraft. De meest opgebleekt lichtgroene nek heeft de voorkeur. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen is een kleurfout. Onder de lila borstvlek zien we soms een smal oranjerood randje; ook dit is een kleurfout. Door de 50% reductie van het phaeomelanine zal de buikkleur egalier zijn dan bij de lichtgroene paarsborst, maar warmer van kleur dan bij de witborst. Door de combinatie met de pastelfactor zal het rug- en vleugeldek wat lichter van kleur zijn dan bij de lichtgroen pastel paarsborst.
Kleurfouten pop	Vanwege de slechte herkenbaarheid van de poppen worden deze ook bij deze kleurslag niet gevraagd.
Tekeningfouten	De tekeningonderdelen moeten strak afgetekend zijn. De grijze kleur van de tekening moet egaal zijn. De borstvlek moet lilakleurig zijn, maar wordt door de pastelfactor niet aangetast. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet nog waarneembaar zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij roodkop- en de oranjekop mannen is een grijze rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan.
Opmerking	Door de combinatie van pastel en lilaborst zal deze kleurslag in het geheel wat lichter van kleur zijn dan de groenpastel paarsborst, maar donkerder dan de witborst pastel.

LICHTGROEN OVERGOTEN PAARSBORST

	Zwartkop man	Roodkop man	Oranjekop man	Zwartkop pop	Roodkop pop	Oranjekop pop
Kleur:						
Overgangszone en nek	Grijsblauw, geleidelijk overgaand in geel met een groene waas.			Grijsbeige, geleidelijk overgaand in geel met een groene waas.		
Mantel	Geel, met een groene waas.			Geel, met een groene waas.		
Rug- en vleugeldek	Geel, met een groene waas.			Geel, met een groene waas.		
Vleugelpennen	Zeer lichtgrijs.			Zeer lichtgrijs.		
Stuit en bovenstaartdekveren	Licht grijsblauw.			Licht grijsbeige.		
Onderlijf	Vanaf de borstvlek goudgeel, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.			Vanaf de borstvlek geel, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.		
Flanken	Goudgeel.			Geel.		
Staartpennen/verlengde staartpennen	Staartpennen zeer lichtgrijs; verlengde staartpennen lichtgrijs.			Staartpennen zeer lichtgrijs; verlengde staartpennen lichtgrijs.		
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt.	Hoornkleurig, met rode punt.	Hoornkleurig, met oranje punt.	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met rode punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met oranje punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart			Iris; donkerbruin, pupil; zwart		
Poten	Vleeskleurig.			Vleeskleurig.		
Nagels	Hoornkleurig.			Hoornkleurig.		
Tekening:						
Masker	Lichtgrijs, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Diep scharlakenrood.	Dieporanje.	Lichtgrijs, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Rood.	Oranje.
Kopband	Lichtgrijs, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Lichtgrijs.	Lichtgrijs.	Lichtgrijs, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Lichtgrijs.	Lichtgrijs.
Keelvlak	Lichtgrijs, één geheel vormend met kopband en masker.	Lichtgrijs.	Lichtgrijs.	Lichtgrijs, één geheel vormend met kopband en masker.	Lichtgrijs.	Lichtgrijs.
Keelband	Zeer lichtblauw.			Zeer lichtblauw.		
Borstvlek	Dieppaars.			Paars, lichter dan bij de man.		
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Deze veertjes hebben een nauwelijks waarneembare tekening.			Deze veertjes hebben een nauwelijks waarneembare tekening.		

Uiteinde niet-verlengde staartpennen	De niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een nauwelijks waarneembare tekening.	De niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een nauwelijks waarneembare tekening.
--------------------------------------	--	--

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Algemeen	Bij de lichtgroen overgoten paarsborst zijn de mannen DF pastel en de poppen EF pastel. In beide gevallen is het eumelanine voor ca. 80% gereduceerd. Het kenmerkende aan een overgoten lichtgroene paarsborst is dat alle groene veervelden geel zijn en met een groene waas overgoten. De blauwe veervelden zijn licht grijsblauw en de zwarte veervelden zijn zeer lichtgrijs.
Kleurfouten man	Bij mannen moet de nekkleur één geheel vormen met de kleur van het rug- en vleugeldek. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Onder de dieppaarse borstvlak zien we soms een smal oranje-rood randje; ook dit is een kleurfout. Het komt voor dat mannen een warme, bruingele flankkleur laten zien, wat veroorzaakt wordt door een verhoogde concentratie phaeomelanine. Indien dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft.
Kleurfouten pop	Hoewel de kleur van een pop niet zo diep zal zijn als van de man, moet worden gestreefd naar een gele kleur die met een groene waas is vergoten. Vaak laten poppen een grauwe flanktekening zien. Wanneer dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft. Pigmentresten worden bestraft bij kleur.
Tekeningfouten	De tekeningonderdelen moeten zowel bij de man als pop strak afgetekend zijn. De zeer lichtgrijze kleur van de tekening moet zo egaal mogelijk zijn. Vooral de borstvlak van de man kan variëren in kleur; gelet moet worden op een egale dieppaarse kleur. Een blauwe tint of een opgebleekte paarse kleur moet worden bestraft. Poppen hebben niet een dergelijke diepe borstkleur als mannen; gestreefd moet worden naar een paarse en vooral egale borstkleur. Een fletse borstkleur dient te worden bestraft. Het licht grijsblauwe van de overgangszone moet gelijkmatig overgaan in het geel met groene waas van de nek en de mantel. Tussen nek en mantel moet een zo klein mogelijk kleurverschil zijn. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet zowel bij poppen als bij mannen nog nauwelijks waarneembaar zijn. Bij roodkop- en de oranjekop mannen is een zeer lichtgrijze rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan. Bij poppen moet hiermede soepel worden omgesprongen. Bij roodkop- en oranjekop poppen hebben poppen met de meest heldere egale maskers de voorkeur. De zeer lichtgrijze kopband bij de pop is meestal wat minder strak en regelmatig dan bij de man, enige soepelheid is hier ook wenselijk. De meest strakke band heeft uiteraard de voorkeur. Het kopbandje is soms nog nauwelijks zichtbaar; hiermee dient soepel te worden omgegaan.

LICHTGROEN OVERGOTEN LILABORST

	Zwartkop man	Roodkop man	Oranjekop man	Zwartkop pop	Roodkop pop	Oranjekop pop
Kleur:				Poppen in combinatie met de lilaborstmutatie worden niet gevraagd		
Overgangszone en nek	Grijsblauw, geleidelijk overgaand in geel met een iets groene waas.					
Mantel	Geel, met een iets groene waas.					
Rug- en vleugeldek	Geel, met een iets groene waas.					
Vleugelpennen	Zeer lichtgrijs.					
Stuit en bovenstaartdekveren	Licht grijsblauw.					
Onderlijf	Vanaf de borstvlek licht goudgeel, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.					
Flanken	Licht goudgeel.					
Staartpennen/verlengde staartpennen	Staartpennen zeer lichtgrijs; verlengde staartpennen lichtgrijs.					
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt.	Hoornkleurig, met rode punt.	Hoornkleurig, met oranje punt.			
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart					
Poten	Vleeskleurig.					
Nagels	Hoornkleurig.					
Tekening:						
Masker	Lichtgrijs, één geheel vormend met de kopband en de keelvlek.	Rood.	Oranje.			
Kopband	Lichtgrijs, één geheel vormend met het masker en de keelvlek.	Lichtgrijs.	Lichtgrijs.			
Keelvlek	Lichtgrijs, één geheel vormend met de kopband en het masker.	Lichtgrijs.	Lichtgrijs.			
Keelband	Zeer lichtblauw.					
Borstvlek	Lila (± 50% gereduceerd ten opzichte van de wildkleur).					
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Deze veertjes hebben een nauwelijks waarneembare tekening.					
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	De niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een nauwelijks waarneembare tekening.					

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Algemeen	Gestreefd moet worden naar een geel met een groene waas overgoten vogel, waarbij de tekeningonderdelen lichtgrijs van kleur zijn. De borstkleur dient voor 50% opgebleekt te zijn.
Kleurfouten man	Bij mannen moet de nekkleur één geheel vormen met de kleur van het rug- en vleugeldekkleur. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldekkleur is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Onder de lila borstvlak zien we soms een smal oranje-rood randje; ook dit is een kleurfout. Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijke mantel-, rug- en vleugeldekkleur. Pigmentresten worden bestraft bij kleur.
Kleurfouten pop	Poppen zijn bij deze kleurslag moeilijk te herkennen en worden daarom niet gevraagd.
Tekeningfouten	De tekeningonderdelen moeten strak afgetekend zijn. Bij de borstvlak moet gelet worden op een egale lila kleur. Een blauwe tint of een roze kleur moet worden bestraft. Op de stuit is de tekening nog nauwelijks waarneembaar. Bij de roodkop- en de oranjekop mannen is een grijze rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan.

LICHTGROEN OVERGOTEN WITBORST

	Zwartkop man	Roodkop man	Oranjekop man	Zwartkop pop	Roodkop pop	Oranjekop pop
Kleur:				Poppen komen in deze kleurslag niet voor, want de combinatie (EF) pastel met witborst geeft een gele pop		
Overgangszone en nek	Grijsblauw, geleidelijk overgaand in geel met een lichtgroene waas overgoten.					
Mantel	Geel, met een lichtgroene waas overgoten.					
Rug- en vleugeldek	Geel, met een lichtgroene waas overgoten.					
Vleugelpennen	Zeer lichtgrijs.					
Stuit en bovenstaartdekveren	Zeer licht grijsblauw.					
Onderlijf	Vanaf de borstvlek helder goudgeel, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.					
Flanken	Helder goudgeel.					
Staartpennen/verlengde staartpennen	Staartpennen zeer lichtgrijs, verlengde staartpennen lichtgrijs.					
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt.	Hoornkleurig, met rode punt.	Hoornkleurig, met oranje punt.			
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart					
Poten	Vleeskleurig.					
Nagels	Hoornkleurig.					
Tekening:						
Masker	Lichtgrijs, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Helder rood.	Helder oranje.			
Kopband	Lichtgrijs, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Lichtgrijs.	Lichtgrijs.			
Keelvlak	Lichtgrijs, één geheel vormend met kopband en masker.	Lichtgrijs.	Lichtgrijs.			
Keelband	Zeer lichtblauw.					
Borstvlek	Wit.					
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Deze veertjes hebben een nauwelijks waarneembare tekening.					
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	De niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een nauwelijks waarneembare tekening.					

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Algemeen	De lichtgroen overgoten witborst man is erfelijk gezien een lichtgroen EF pastel witborst. Bij de lichtgroene pastel witborst komt de eumelanine reducerende factor maar één keer voor, waardoor het eumelanine voor ongeveer 50% gereduceerd wordt. Bij de combinatievorm van witborst met de EF pastelfactor hebben we niet alleen te maken met ongeveer 50% reductie van het eumelanine, maar daarbij ook nog eens met een volledige reductie van het phaeomelanine. Daar deze twee mutaties met elkaar zijn gecombineerd zijn rug- en vleugeldek extra opgebleekt.
Kleurfouten man	Bij mannen moet de nekkleur één geheel vormen met de kleur van het rug- en vleugeldek. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Onder de witte borstvlak zien we soms een smal oranje-rood randje; ook dit is een kleurfout. Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijke mantel-, rug- en vleugeldek kleur. Pigmentresten worden bestraft bij kleur.
Kleurfouten pop	Poppen komen in deze kleurslag niet voor, want de combinatie (EF) pastel met witborst geeft een gele pop.
Tekeningfouten	De tekeningonderdelen moeten strak afgetekend zijn. Bij de borstvlak moet gelet worden op een egale witte kleur. Een blauwe tint of een roze kleur moet worden bestraft. Op de stuit is de tekening nog nauwelijks waarneembaar. Bij de roodkop- en de oranjekop mannen is een grijze rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan.

GEEL PAARSBORST

	Zwartkop man	Roodkop man	Oranjekop man	Zwartkop pop	Roodkop pop	Oranjekop pop
Kleur:						
Overgangszone en nek	Wit, geleidelijk overgaand in goudgeel.			Wit, geleidelijk overgaand in geel, minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Mantel	Geel.			Geel, minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Rug- en vleugeldek	Goudgeel.			Geel, minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Vleugelpennen	Wit.			Wit.		
Stuit en bovenstaartdekveren	Wit.			Wit.		
Onderlijf	Vanaf de borstvlek goudgeel, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.			Vanaf de borstvlek goudgeel, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.		
Flanken	Goudgeel.			Geel.		
Staartpennen/verlengde staartpennen	Wit.			Wit.		
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt.	Hoornkleurig, met rode punt.	Hoornkleurig, met oranje punt.	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt.	Hoornkleurig, met rode punt.	Hoornkleurig, met oranje punt.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart			Iris; donkerbruin, pupil; zwart		
Poten	Vleeskleurig, iets geler dan bij de wildkleur.			Vleeskleurig, iets geler dan bij de wildkleur.		
Nagels	Hoornkleurig.			Hoornkleurig.		
Tekening:						
Masker	Wit, één geheel vormend met kopband en keelvlek.	Diep scharlakenrood.	Diep oranje.	Wit, één geheel vormend met kopband en keelvlek.	Rood	Oranje
Kopband	Wit één geheel vormend met masker en keelvlek.	Wit.	Wit.	Wit één geheel vormend met masker en keelvlek.	Wit.	Wit.
Keelvlek	Wit, één geheel vormend met kopband en masker.	Wit.	Wit.	Wit, één geheel vormend met kopband en masker.	Wit.	Wit.
Keelband	Wit.			Wit.		
Borstvlek	Dieppaars.			Paars, lichter dan bij de man.		
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Er mag geen tekening waarneembaar zijn.			Er mag geen tekening waarneembaar zijn.		
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	Er mag geen tekening waarneembaar zijn.			Er mag geen tekening waarneembaar zijn.		

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Algemeen	<p>De lichtgroen overgoten paarsborst en de gele paarsborst zijn genetisch dezelfde vogels. Bij de man is de eumelanine reducerende factor dubbel aanwezig. Echter door selectieve kweek en het streven daarbij naar "uitersten" zijn deze twee variaties duidelijk te onderscheiden. Bij de lichtgroen overgoten paarsborst is het eumelanine voor ca. 80% gereduceerd, terwijl dit bij de gele paarsborst 100% is. Het kenmerkende van de gele paarsborst is dat de grijsblauwe tekeningonderdelen bij de man wit dienen te zijn en wit tot lichtbeige bij de pop. Ten tweede zijn het rug- en vleugeldek en de mantel goudgeel en zijn de vleugel- en staartpennen wit.</p> <p>Gezien het feit dat er nog weinig doelgericht naar deze variatie toe gekweekt wordt en deze kleurslag meer een toevallige kweekuitkomst is, komen er in dit opzicht nog weinig goede gele paarsborsten voor. Indien de vogel een diepgele kleur heeft en zuiver witte vleugel- en staartpennen is hij duidelijk als geel paarsborst te herkennen.</p>
Kleurfouten man	<p>Bij mannen moet de nekkleur één geheel vormen met de kleur van het rug- en vleugeldek. De gele paarsborst gouldamadine heeft door het nog bezitten van phaeomelanine in de bevedering vaak een bruine gloed over de bevedering. In voornamelijk de vleugel- en staartpennen komt dit tot uiting. Dit wordt bestraft bij kleur. Gestreefd moet worden naar een zo egaal en diep mogelijk goudgele mantel, rug- en vleugeldek.</p> <p>Pigmentresten worden bestraft bij kleur. Er moet gestreefd worden naar helderwitte vleugel- en staartpennen.</p> <p>Onder de dieppaarse borstvlak zien we soms een smal oranje-rood randje, ook dit is een kleurfout.</p> <p>Het komt voor dat mannen een warme, bruingele flankkleur laten zien, wat veroorzaakt wordt door een verhoogde concentratie phaeomelanine. Indien dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft.</p>
Kleurfouten pop	<p>Hoewel de kleur van een pop niet zo diep zal zijn als bij de man moet worden gestreefd naar een gele kleur met witte vleugel- en staartpennen.</p> <p>Pigmentresten worden bestraft bij kleur.</p>
Tekeningfouten	<p>De tekeningonderdelen moeten zowel bij de man als pop strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet zo egaal mogelijk wit zijn. Bij de borstvlak moet gelet worden op een egale paarse kleur. Een blauwe tint of een opgebleekte blauwe kleur moet worden bestraft. Poppen hebben niet een dergelijke diepe paarse borstkleur als mannen, gestreefd moet worden naar een paarse, maar vooral egale borstkleur. Bij de roodkop- en de oranjekop mannen is een witte rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan. Bij poppen moet hiermede soepel worden omgesprongen.</p> <p>Bij de roodkop- en oranjekop poppen hebben poppen met de meest heldere egale maskers de voorkeur. De witte kopband bij de pop is meestal wat minder strak en regelmatig dan bij de man; enige soepelheid is hier ook wenselijk. De meest strakke band heeft uiteraard de voorkeur.</p>
Opmerking:	<p>De gele paarsborst en de overgoten paarsborst liggen dicht bij elkaar; daardoor kunnen er tussenvormen voorkomen. Deze vogels dienen te worden gekeurd in overeenstemming met de kleur die het meest wordt benaderd en worden bestraft op de onderdelen.</p>

GEEL LILABORST

	Zwartkop man	Roodkop man	Oranjekop man	Zwartkop pop	Roodkop pop	Oranjekop pop
Kleur:				Poppen in combinatie met de lilaborstmutatie worden niet gevraagd.		
Overgangszone en nek	Wit, geleidelijk overgaand in geel.					
Mantel	Geel.					
Rug- en vleugeldek	Geel.					
Vleugelpennen	Wit.					
Stuit en bovenstaartdekveren	Wit.					
Onderlijf	Vanaf de borstvlek helder goudgeel, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.					
Flanken	Helder goudgeel.					
Staartpennen/verlengde staartpennen	Wit.					
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt.	Hoornkleurig, met rode punt.	Hoornkleurig, met oranje punt.			
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart					
Poten	Vleeskleurig, iets geler dan bij de wildkleur.					
Nagels	Hoornkleurig.					
Tekening:						
Masker	Wit, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Helder rood.	Helder oranje.			
Kopband	Wit één geheel vormend met masker en keelvlak.	Wit.	Wit.			
Keelvlak	Wit, één geheel vormend met kopband en masker.	Wit.	Wit.			
Keelband	Wit.					
Borstvlek	Lila (50% gereduceerd ten opzichte van de wildkleur).					
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Er mag geen tekening waarneembaar zijn.					
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	Er mag geen tekening waarneembaar zijn.					

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Algemeen	Door de samenwerking van de pastelfactor en de lilaborstfactor wordt bij de gele lilaborst het eumelanine voor 100% en het phaeomelanine voor 50% gereduceerd. Een dergelijke vogel kan slechts door selectie worden gekweekt.
Kleurfouten man	Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk gele mantel, rug- en vleugeldek. Pigmentresten worden bestraft bij kleur. Er moet gestreefd worden naar helder witte vleugel- en staartpennen. Onder de lila borstvlek zien we soms een smal oranjerood randje; ook dit is een kleurfout.
Kleurfouten pop	Poppen worden voorlopig niet gevraagd, omdat ze erg moeilijk als lilaborst zijn te herkennen.
Tekeningfouten	De tekeningonderdelen moeten strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet egaal wit zijn. Bij de borstvlek moet gelet worden op een egale lila kleur. Een blauwe tint of een roze kleur moet worden bestraft.

GEEL WITBORST

	Zwartkop man	Roodkop man	Oranjekop man	Zwartkop pop	Roodkop pop	Oranjekop pop
Kleur						
Overgangszone en nek	Wit, geleidelijk overgaand in geel.			Wit, geleidelijk overgaand in geel, minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Mantel	Geel.			Geel, minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Rug- en vleugeldek	Geel.			Geel, minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Vleugelpennen	Wit.			Wit.		
Stuit en bovenstaartdekveren	Wit.			Wit.		
Onderlijf	Vanaf de borstvlek helder goudkleurig geel, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.			Vanaf de borstvlek lichtgeel, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.		
Flanken	Helder goudkleurig geel.			Lichtgeel.		
Staartpennen/verlengde staartpennen	Wit.			Wit.		
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt.	Hoornkleurig, met rode punt.	Hoornkleurig, met oranje punt.	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt.	Hoornkleurig, met rode punt.	Hoornkleurig, met oranje punt.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart			Iris; donkerbruin, pupil; zwart		
Poten	Vleeskleurig, iets geler dan bij de wildkleur.			Vleeskleurig, iets geler dan bij de wildkleur.		
Nagels	Hoornkleurig.			Hoornkleurig.		
Tekening:						
Masker	Wit, één geheel vormend met kopband en keelvlek.	Helder rood.	Helder oranje.	Wit, één geheel vormend met kopband en keelvlek.	Rood.	Oranje.
Kopband	Wit één geheel vormend met masker en keelvlek.	Wit.	Wit.	Wit één geheel vormend met masker en keelvlek.	Wit.	Wit.
Keelvlek	Wit, één geheel vormend met kopband en masker.	Wit.	Wit.	Wit, één geheel vormend met kopband en masker.	Wit.	Wit.
Keelband	Wit.			Wit.		
Borstvlek	Wit.			Wit.		
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Er mag geen tekening waarneembaar zijn.			Er mag geen tekening waarneembaar zijn.		
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	Er mag geen tekening waarneembaar zijn.			Er mag geen tekening waarneembaar zijn.		

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Algemeen	Door de samenwerking van de pastelfactor en witborstfactor worden bij de gele witborst het eumelanine en het phaeomelanine voor 100% gereduceerd. Wat overblijft, is een zuiver gele vogel met witte vleugel- en staartpennen.
Kleurfouten man	Bij mannen moet de gele vlek in de nek één geheel vormen met de kleur van het rug- en vleugeldek. Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk gele mantel, rug- en vleugeldek. Pigmentresten worden bestraft bij kleur. Er moet gestreefd worden naar helder witte vleugel- en staartpennen. Onder de witte borstvlek zien we soms een smal oranjerood randje, ook dit is een kleurfout.
Kleurfouten pop	Hoewel de kleur van een pop niet zo diep zal zijn als van de man, moet worden gestreefd naar een gele kleur met witte vleugel- en staartpennen. Pigmentresten worden bestraft bij kleur.
Tekeningfouten	De tekeningonderdelen moeten zowel bij de man als pop strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet egaal wit zijn. Bij de borstvlek moet gelet worden op een egale witte kleur. Een blauwe tint of een roze kleur moet worden bestraft. Bij de roodkop- en de oranjekop mannen is een witte rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan. Bij poppen moet hiermede soepel worden omgesprongen. De witte kopband bij de pop is meestal wat minder strak en regelmatig dan bij de man, enige soepelheid is hier ook wenselijk. De meest strakke band heeft uiteraard de voorkeur.

LICHT ZEEGROEN PAARSBORST

	Zwartkop man	Roodkop man	Oranjekop man	Zwartkop pop	Roodkop pop	Oranjekop pop
Kleur:						
Overgangszone en nek	Hemelsblauw, geleidelijk overgaand in zeegroen.			Hemelsblauw, geleidelijk overgaand in zeegroen, maar minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Mantel	Zeegroen, met een duidelijk blauwe waas.			Zeegroen met een duidelijk blauwe waas, maar minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Rug- en vleugeldek	Zeegroen.			Zeegroen, maar minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Vleugelpennen	Zwart.			Zwart.		
Stuit en bovenstaartdekveren	Hemelsblauw.			Hemelsblauw.		
Onderlijf	Vanaf de borstvlak opgebleekt geel, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.			Vanaf de borstvlak opgebleekt lichtgeel, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.		
Flanken	Opgebleekt geel.			Opgebleekt lichtgeel, met een bruine waas.		
Staartpennen/verlengde staartpennen	Zwart.			Zwart.		
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt.	Hoornkleurig, met rode punt.	Hoornkleurig, met oranje punt.	Hoornkleurig, met rode- of oranje. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met rode punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met oranje punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart			Iris; donkerbruin, pupil; zwart		
Poten	Vleeskleurig.			Vleeskleurig.		
Nagels	Hoornkleurig.			Hoornkleurig.		
Tekening:						
Masker	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Helder rood, met een bruine waas.	Helder oranje, met een bruine waas.	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Mat rood, met een bruine waas overgoten.	Mat oranje, met een bruine waas overgoten.
Kopband	Diepzwart één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diepzwart.	Diepzwart.	Diepzwart één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diepzwart.	Diepzwart.
Keelvlak	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.	Diepzwart.	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.	Diepzwart.
Keelband	Hemelsblauw.			Hemelsblauw.		
Borstvlak	Dieppaars.			Paars, lichter dan bij de man.		

Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Deze veertjes hebben een witte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.	Deze veertjes hebben een lichte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.
Uiteinde niet-verlengde staartpenen	De niet-verlengde staartpenen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.	De niet-verlengde staartpenen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Algemeen	De lichtzeegroene paarsborst komt in diverse kleurdieptes voor. Gestreefd moet worden naar een ca. 50% reductie van het carotenoïde, waardoor een groene blauwovergoten kleur ontstaat met een geelachtig donkerbeige buikkleur.
Kleurfouten man	De kleur lichtzeegroen heeft soms in de nek nog een lichtgele gloed. Ideaal zou het zijn als deze kleur zuiver groen blauwovergoten zou zijn zonder lichtgele gloed. Vogels met de meest groene blauwovergoten kleur hebben de voorkeur. Vogels die duidelijk een lichtgele of goudgele vlek in de nek hebben moeten bij kleur worden bestraft. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen bij mannen is een kleurfout. Het komt voor dat mannen een warme, bruingele flankkleur laten zien, wat veroorzaakt wordt door een verhoogde concentratie phaeomelanine. Indien dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft.
Kleurfouten pop	Bij poppen kan de rugdekkleur variëren van groen blauwovergoten tot olijfgroen blauwovergoten. Zolang de kleur egaal is moeten we hier wat soepel mee omspringen. Maar hoe groener blauwovergoten hoe beter. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Bij poppen moeten we hier nog wat soepel mee omspringen; wel moeten we echter streven naar een egale kleur. De stuitkleur van een pop is anders van kleur dan van de man; gestreefd moet worden naar een zo helder mogelijke stuitkleur. Poppen met de meest heldere blauwe stuitkleur hebben de voorkeur. Vaak laten poppen een grauwe flanktekening zien. Wanneer dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft.
Tekeningfouten	De tekeningonderdelen moeten zowel bij man als pop strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet zo helder en diep mogelijk zijn. Vooral de borstvlek van de man kan variëren in kleur; gelet moet worden op een egale dieppaarse kleur. Een blauwe tint of een opgebleekte paarse kleur moet worden bestraft. Poppen hebben niet een dergelijke diepe borstkleur als de mannen; gestreefd moet worden naar een paarse en vooral egale borstkleur. Een fletse borstkleur dient te worden bestraft. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet zowel bij poppen als mannen duidelijk aanwezig zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij roodkop- en oranjekop mannen is een zwarte rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan. Bij poppen moet hiermede soepel worden omsprongen. Bij roodkop- en oranjekop poppen hebben poppen met de meest heldere egale maskers de voorkeur. De zwarte kopband bij de pop is meestal wat minder strak en regelmatig dan bij de man, enige soepelheid is hier ook wenselijk. De meest strakke band heeft uiteraard de voorkeur. Poppen zullen vaak een wat lichtere wangkleur tonen. Hier is enige soepelheid in de beoordeling wenselijk.

LICHT ZEEGROEN WITBORST

	Zwartkop man	Roodkop man	Oranjekop man	Zwartkop pop	Roodkop pop	Oranjekop pop
Kleur:						
Overgangszone en nek	Hemelsblauw, geleidelijk overgaand in zeegroen.			Hemelsblauw, geleidelijk overgaand in zeegroen, maar minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Mantel	Zeegroen, met een duidelijk blauwe waas.			Zeegroen met een duidelijk blauwe waas, maar minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Rug- en vleugeldek	Zeegroen.			Zeegroen, maar minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Vleugelpennen	Zwart.			Zwart.		
Stuit en bovenstaartdekveren	Hemelsblauw.			Hemelsblauw, iets lichter dan bij de man.		
Onderlijf	Vanaf de borstvlak opgebleekt lichtgeel, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.			Vanaf de borstvlak sterk opgebleekt lichtgeel, overgaand in een het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.		
Flanken	Opgebleekt lichtgeel.			Sterk opgebleekt lichtgeel.		
Staartpennen/verlengde staartpennen	Zwart.			Zwart.		
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt.	Hoornkleurig, met rode punt.	Hoornkleurig, met oranje punt.	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met rode punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met oranje punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart			Iris; donkerbruin, pupil; zwart		
Poten	Vleeskleurig.			Vleeskleurig.		
Nagels	Hoornkleurig.			Hoornkleurig.		
Tekening:						
Masker	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Opgebleekt helder roodbruin.	Opgebleekt helder oranjebruin.	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Opgebleekt mat roodbruin.	Opgebleekt mat oranjebruin.
Kopband	Diepzwart, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diepzwart.	Diepzwart.	Diepzwart, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diepzwart.	Diepzwart.
Keelvlak	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.	Diepzwart.	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.	Diepzwart.
Keelband	Hemelsblauw.			Hemelsblauw.		
Borstvlak	Wit.			Wit.		

Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Deze veertjes hebben een witte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.	Deze veertjes hebben een lichte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.
Uiteinde niet-verlengde staartpenen	De niet-verlengde staartpenen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.	De niet-verlengde staartpenen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Algemeen	De lichtzeegroene witborst komt in diverse kleurdieptes voor. Gestreefd moet worden naar een ca. 50% reductie van het carotenoïde, waardoor een groene blauwovergoten kleur ontstaat met een geelachtig donkerbeige buikkleur.
Kleurfouten man	De kleur lichtzeegroen witborst heeft soms in de nek nog een lichtgele gloed. Ideaal zou het zijn als deze kleur zuiverder groen blauwovergoten zou zijn zonder lichtgele gloed. Vogels met de meest groene blauwovergoten kleur hebben de voorkeur. Vogels die duidelijk een lichtgele of goudgele vlek in de nek hebben moeten bij kleur worden bestraft. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen bij mannen is een kleurfout.
Kleurfouten pop	Bij poppen kan de rugdekkleur variëren van groen blauwovergoten tot olijfgroen blauwovergoten. Zolang de kleur egaal is moeten we hier wat soepel mee omspringen. Maar hoe groener blauwovergoten hoe beter. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Bij poppen moeten we hier nog wat soepel mee omspringen; wel moeten we echter streven naar een egale kleur. De stuitkleur van een pop is anders van kleur dan van de man, gestreefd moet worden naar een zo helder mogelijke stuitkleur. Poppen met de meest heldere blauwe stuitkleur hebben de voorkeur. Vaak laten poppen een grauwe flanktekening zien. Wanneer dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft.
Tekeningfouten	De tekeningonderdelen moeten zowel bij de man als pop strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet zo helder en diep mogelijk zijn. Vooral de borstvlek van de man kan variëren in kleur; gelet moet worden op een egale witte kleur. Een blauwe tint of een roze kleur moet worden bestraft. Ook bij poppen moet gestreefd worden naar een egale witte borstkleur. Een vuilwitte of roze borstkleur dient te worden bestraft. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet zowel bij poppen als mannen duidelijk aanwezig zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij de roodkop- en de oranjekop mannen is een zwarte rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan. Bij poppen moet hiermede soepel worden omgesprongen. Bij roodkop- en oranjekop poppen hebben poppen met de meest heldere egale maskers de voorkeur. De zwarte kopband bij de pop is meestal wat minder strak en regelmatig dan bij de man, enige soepelheid is hier ook wenselijk. De meest strakke band heeft uiteraard de voorkeur. Poppen zullen vaak een wat lichtere wangkleur tonen. Hier is enige soepelheid in de beoordeling wenselijk.

HEMELSBLAUW PAARSBORST

	Zwartkop man	Roodkop / Oranjekop man	Zwartkop pop	Roodkop / Oranjekop pop
Kleur:				
Overgangszone en nek	Hemelsblauw, geleidelijk overgaand in donker hemelsblauw.		Licht hemelsblauw, geleidelijk overgaand in donker hemelsblauw, maar minder intensief en matter van kleur (neigend naar grijs) dan bij de man.	
Mantel	Donker hemelsblauw.		Donker hemelsblauw, maar minder intensief en matter van kleur (neigend naar grijs) dan bij de man.	
Rug- en vleugeldek	Donker hemelsblauw.		Donker hemelsblauw, maar minder intensief en matter van kleur (neigend naar grijs) dan bij de man.	
Vleugelpennen	Zwart.		Zwart.	
Stuit en bovenstaartdekveren	Hemelsblauw.		Hemelsblauw, iets lichter dan bij de man.	
Onderlijf	Vanaf de borstvlak egaal beige, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.		Vanaf de borstvlak egaal beige, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.	
Flanken	Beige.		Beige.	
Staartpennen/verlengde staartpennen	Zwart.		Zwart.	
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart		Iris; donkerbruin, pupil; zwart	
Poten	Vleeskleurig.		Vleeskleurig.	
Nagels	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.		Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	
Tekening:				
Masker	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Beigebruin.	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Beigebruin, met een donkere waas.
Kopband	Diepzwart, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diepzwart.	Diepzwart, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diepzwart.
Keelvlak	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.
Keelband	Hemelsblauw.		Hemelsblauw.	

Borstvlek	Dieppaars.	Paars, lichter dan bij de man.
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Deze veertjes hebben een witte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.	Deze veertjes hebben een witte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.
Uiteinde niet-verlengde staartpenen	De niet-verlengde staartpenen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.	De niet-verlengde staartpenen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Algemeen	Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk hemelsblauw rug- en vleugeldek zonder vuilwitte nekvlek en met een egaal beige buikkleur.
Kleurfouten man	Mannen die in verhouding tot de mantel de meest egale hemelsblauwe nek hebben verdienen de voorkeur. Mannen met een duidelijk lichtblauwe of vuilwitte vlek in de nek moeten naar gelang de ernst worden bestraft bij kleur. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen bij de mannen is een kleurfout. Door slijtage aan de haakjes van de rugdek- en vleugelbevedering zal de kleur hiervan vaak onregelmatig zijn. Al naar gelang de ernst van de fout dient dit te worden bestraft bij kleur.
Kleurfouten pop	Poppen die in verhouding tot de mantel de meest egale hemelsblauwe nek hebben verdienen de voorkeur. Poppen met een duidelijk lichtblauwe of vuilwitte vlek in de nek moeten naar gelang de ernst worden bestraft bij kleur. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Bij poppen moeten we hier nog wat soepel mee omspringen; wel moeten we echter streven naar een egale kleur. De stuitkleur van een pop is anders van kleur dan van de man; gestreefd moet worden naar een zo helder mogelijke stuitkleur. Poppen met de meest heldere blauwe stuitkleur hebben de voorkeur. Vaak laten poppen een grauwe flanktekening zien. Wanneer dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft. Door slijtage aan de haakjes van de rugdek- en vleugelbevedering zal de kleur hiervan vaak onregelmatig zijn. Al naar gelang de ernst van de fout dient dit te worden bestraft bij kleur.
Tekeningfouten	De tekeningonderdelen moeten zowel bij man als pop strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet zo helder en diep mogelijk zijn. Vooral de borstvlek van de man kan variëren in kleur; gelet moet worden op een egale dieppaarse kleur. Een blauwe tint of opgebleekte paarse kleur moet worden bestraft. Bij poppen moet worden gestreefd naar een egale paarse borstkleur. Een fletse borstkleur dient te worden bestraft. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet zowel bij poppen als mannen duidelijk aanwezig zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij roodkop- en oranjekop mannen is een zwarte rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan. Bij poppen moet hiermede soepel worden omgesprongen. Bij roodkop- en oranjekop poppen hebben poppen met de meest heldere egale maskers de voorkeur. De zwarte kopband bij de pop is meestal wat minder strak en regelmatig dan bij de man; enige soepelheid is hier ook wenselijk. De meest strakke band heeft uiteraard de voorkeur. Poppen zullen vaak een wat lichtere wangkleur tonen. Hier is enige soepelheid in de beoordeling wenselijk.

HEMELSBLAUW LILABORST

	Zwartkop man	Roodkop / Oranjekop man	Zwartkop pop	Roodkop / Oranjekop pop
Kleur:			Poppen in combinatie met de lilaborstmutatie worden niet gevraagd.	
Overgangszone en nek	Hemelsblauw, geleidelijk overgaand in donker hemelsblauw.			
Mantel	Donker hemelsblauw.			
Rug- en vleugeldek	Hemelsblauw.			
Vleugelpennen	Zwart.			
Stuit en bovenstaartdekveren	Hemelsblauw.			
Onderlijf	Vanaf de borstvlek egaal lichtbeige, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.			
Flanken	Beige.			
Staartpennen/verlengde staartpennen	Zwart.			
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.		
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart			
Poten	Vleeskleurig.			
Nagels	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.			
Tekening:				
Masker	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Beigebruin.		
Kopband	Diepzwart, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diepzwart.		
Keelvlak	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.		
Keelband	Hemelsblauw.			
Borstvlek	Lila (\pm 50% gereduceerd ten opzichte van de wildkleur).			
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Deze veertjes hebben een witte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.			
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	De niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.			

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Algemeen	Bij de hemelsblauwe lilaborst gouldamadine is de kleur van de nek soms veel lichter hemelsblauw dan die van de mantel. Ideaal zou zijn als de nek en de mantel dezelfde hemelsblauwe kleurdiepte zouden hebben en zodoende een geheel vormen.
Kleurfouten man	Mannen die in verhouding tot de mantel de meest egale hemelsblauwe nek hebben verdienen de voorkeur. Mannen met een duidelijk lichtblauwe of vuilwitte vlek in de nek moeten naar gelang de ernst worden bestraft bij kleur. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen bij mannen is een kleurfout. Door slijtage aan de haakjes van de rugdek- en vleugelbevedering zal de kleur hiervan vaak onregelmatig zijn. Al naar gelang de ernst van de fout dient dit te worden bestraft bij kleur. De buikkleur van een lilaborst zal lichter, meer lichtbeige van kleur zijn dan van de hemelsblauwe paarsborst.
Kleurfouten pop	Omdat poppen moeilijk als lilaborst herkenbaar zijn, worden ze voorlopig niet gevraagd.
Tekeningfouten	De tekeningonderdelen moeten strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet zo helder en diep mogelijk zijn. Vooral de borstvlek van de man kan variëren in kleur; gelet moet worden op een egale lila kleur. Een blauwe tint of fletse borstkleur moet worden bestraft. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet duidelijk aanwezig zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij de roodkop- en de oranjekop mannen is een zwarte rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan.

HEMELSBLAUW WITBORST

	Zwartkop man	Roodkop / Oranjekop man	Zwartkop pop	Roodkop / Oranjekop pop
Kleur:				
Overgangszone en nek	Hemelsblauw.		Hemelsblauw, maar minder intensief en matter van kleur (neigend naar grijs) dan bij de man.	
Mantel	Hemelsblauw.		Hemelsblauw, maar minder intensief en matter van kleur (neigend naar grijs) dan bij de man.	
Rug- en vleugeldek	Hemelsblauw.		Hemelsblauw, maar minder intensief en matter van kleur (neigend naar grijs) dan bij de man.	
Vleugelpennen	Zwart.		Zwart.	
Stuit en bovenstaartdekveren	Hemelsblauw.		Hemelsblauw, iets lichter dan bij de man.	
Onderlijf	Vanaf de borstvlak wit, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.		Vanaf de borstvlak wit, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.	
Flanken	Wit.		Wit.	
Staartpennen/verlengde staartpennen	Zwart.		Zwart.	
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart		Iris; donkerbruin, pupil; zwart	
Poten	Vleeskleurig.		Vleeskleurig.	
Nagels	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.		Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	
Tekening:				
Masker:	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Licht beigebruin.	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Licht beigebruin.
Kopband	Diepzwart, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diepzwart.	Diepzwart, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diepzwart.
Keelvlak	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.
Keelband	Hemelsblauw.		Hemelsblauw.	
Borstvlak	Wit.		Wit.	

Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Deze veertjes hebben een witte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.	Deze veertjes hebben een witte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.
Uiteinde niet-verlengde staartpenen	De niet-verlengde staartpenen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.	De niet-verlengde staartpenen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Algemeen	Bij de hemelsblauwe witborst Gouldamadine is de kleur van de nek soms veel lichter hemelsblauw dan die van de mantel. Ideaal zou zijn als de nek en de mantel dezelfde hemelsblauwe kleurdiepte zouden hebben en zodoende een geheel vormen.
Kleurfouten man	<p>Mannen die in verhouding tot de mantel de meest egale hemelsblauwe nek hebben verdienen de voorkeur. Mannen met een duidelijk lichtblauwe of vuilwitte vlek in de nek moeten naar gelang de ernst worden bestraft bij kleur. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldeks is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen bij mannen is een kleurfout.</p> <p>Door slijtage aan de haakjes van de rugdek- en vleugelbevedering zal de kleur hiervan vaak onregelmatig zijn. Al naar gelang de ernst van de fout dient dit te worden bestraft bij kleur.</p> <p>Soms is nog een restje phaeomelanine in de flanken en buik aanwezig; al naar gelang de ernst dient dit bestraft te worden bij kleur. Gestreefd dient te worden naar een egaal witte buikkleur.</p>
Kleurfouten pop	<p>Poppen die in verhouding tot de mantel de meest egale hemelsblauwe nek hebben verdienen de voorkeur. Poppen met een duidelijk lichtblauwe of vuilwitte vlek in de nek moeten naar gelang de ernst worden bestraft bij kleur. De rugdekkleur bij de poppen kan variëren van hemelsblauw tot grijsblauw. Zolang de kleur egaal is moeten we hiermee soepel omspringen, maar hoe hemelsblauwer hoe beter. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldeks is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Bij poppen moeten we hier nog wat soepel mee omspringen. Wel moeten we echter streven naar een egale kleur.</p> <p>De stuitkleur van een pop is anders dan van de man; gestreefd moet worden naar een zo helder mogelijke stuitkleur. Poppen met de meest heldere blauwe stuitkleur hebben de voorkeur.</p> <p>Vaak laten poppen een grauwe flanktekening zien. Wanneer dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft.</p> <p>Door slijtage aan de haakjes van de rugdek- en vleugelbevedering zal de kleur hiervan vaak onregelmatig zijn. Al naar gelang de ernst van de fout dient dit te worden bestraft bij kleur.</p>
Tekeningfouten	<p>De tekeningonderdelen moeten zowel bij man als pop strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet zo helder en diep mogelijk zijn. Vooral de borstvlek van de man kan variëren in kleur; gelet moet worden op een egale witte kleur. Een blauwe tint of roze kleur moet worden bestraft. Bij poppen moet worden gestreefd naar een egale witte borstkleur. Een vuilwitte borstkleur dient te worden bestraft.</p> <p>De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet zowel bij poppen als mannen duidelijk aanwezig zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening.</p> <p>Bij de roodkop- en de oranjekop mannen is een zwarte rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan. Bij poppen moet hiermede soepel worden omgesprongen.</p> <p>Bij roodkop- en oranjekop poppen hebben poppen met de meest egale maskers de voorkeur. De zwarte kopband bij de pop is meestal wat minder strak en regelmatig dan bij de man, enige soepelheid is hier ook wenselijk. De meest strakke band heeft uiteraard de voorkeur.</p> <p>Poppen zullen vaak een wat lichtere wangkleur tonen. Hier is enige soepelheid in de beoordeling wenselijk.</p>

HEMELSBLAUW PASTEL PAARSBORST

	Zwartkop man	Roodkop / Oranjekop man	Zwartkop pop	Roodkop / Oranjekop pop
Kleur:			Poppen in het uiterlijk van een pastel zijn theoretisch niet kweekbaar en worden daarom niet gevraagd.	
Overgangszone en nek	Opgebleekt hemelsblauw, geleidelijk overgaand in opgebleekt donker hemelsblauw.			
Mantel	Opgebleekt donker hemelsblauw, met een grijze waas.			
Rug- en vleugeldek	Opgebleekt donker hemelsblauw, met een grijze waas.			
Vleugelpennen	Lichtgrijs.			
Stuit en bovenstaartdekveren	Licht hemelsblauw.			
Onderlijf	Vanaf de borstvlak egaal beige, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.			
Flanken	Beige.			
Staartpennen/verlengde staartpennen	Lichtgrijs.			
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.		
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart			
Poten	Vleeskleurig.			
Nagels	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.			
Tekening:				
Masker	Grijs, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Beigebruin.		
Kopband	Grijs, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Grijs.		
Keelvlak	Grijs, één geheel vormend met kopband en masker.	Grijs.		
Keelband	Licht hemelsblauw.			
Borstvlak	Dieppaars			
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Deze veertjes hebben een witte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.			
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	De niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.			

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Algemeen	Gestreefd moet worden naar een egaal opgebleekt donker hemelsblauw rug- en vleugeldek met grijze tekeningonderdelen.
Kleurfouten man	<p>De hemelsblauwe EF pastel paarsborst mannen komen in diverse kleurdieptes voor. Als TT-vogel dient het zwart en het blauw voor ca. 50% te zijn opgebleekt. Deze opleking dient over het gehele lichaam zo gelijkmatig mogelijk te zijn. Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk van kleur zijnd opgebleekt donker hemelsblauw rug- en vleugeldek.</p> <p>Mannen met een duidelijk vuilwitte vlek in de nek moeten, naar gelang de ernst, bij kleur worden bestraft. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen is een kleurfout.</p> <p>Mannen met de meest egale beige flank- en buikkleur genieten de voorkeur.</p> <p>Door slijtage aan de haakjes van de rugdek- en vleugelbevedering zal de kleur hiervan vaak onregelmatig zijn. Al naar gelang de ernst van de fout dient dit te worden bestraft bij kleur.</p>
Kleurfouten pop	Pastel poppen bestaan niet.
Tekeningfouten	<p>De tekeningonderdelen moeten strak afgetekend zijn. De grijze kleur van de tekening moet egaal zijn. De borstvlek is paars en wordt door de pastelfactor niet aangetast. Een opgebleekte paarse kleur dient te worden bestraft bij tekening.</p> <p>De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet nog waarneembaar zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening.</p> <p>Bij de roodkop- en oranjekop mannen is een grijze rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan.</p>

HEMELSBLAUW PASTEL LILABORST

	Zwartkop man	Roodkop / Oranjekop man	Zwartkop pop	Roodkop / Oranjekop pop
Kleur:			Poppen in het uiterlijk van een pastel zijn theoretisch niet kweekbaar en worden daarom niet gevraagd. Ook poppen in combinatie met de lilaborstmutatie worden niet gevraagd.	
Overgangszone en nek	Opgebleekt hemelsblauw, geleidelijk overgaand in opgebleekt donker hemelsblauw.			
Mantel	Opgebleekt donker hemelsblauw, met een grijze waas.			
Rug- en vleugeldek	Opgebleekt donker hemelsblauw, met een grijze waas.			
Vleugelpennen	Lichtgrijs.			
Stuit en bovenstaartdekveren	Licht hemelsblauw.			
Onderlijf	Vanaf de borstvlek egaal beige, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.			
Flanken	Beige.			
Staartpennen/verlengde staartpennen	Lichtgrijs.			
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.		
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart			
Poten	Vleeskleurig.			
Nagels	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.			
Tekening:				
Masker	Grijs, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Beigebruin.		
Kopband	Grijs, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Grijs.		
Keelvlak	Grijs, één geheel vormend met kopband en masker.	Grijs.		
Keelband	Licht hemelsblauw.			
Borstvlek	Lila (\pm 50% gereduceerd ten opzichte van de wildkleur).			
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Deze veertjes hebben een witte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.			
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	De niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.			

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Algemeen	Gestreefd moet worden naar een egaal opgebleekt donker hemelsblauw rug- en vleugeldek met grijze tekeningonderdelen.
Kleurfouten man	<p>De hemelsblauwe EF pastel lilaborst mannen komen in diverse kleurdieptes voor. Als TT- vogel dient de borst en het zwart en het blauw voor ca. 50% te zijn opgebleekt. Deze opleking dient over het gehele lichaam zo gelijkmatig mogelijk te zijn. Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk van kleur zijnd opgebleekt donker hemelsblauw rug- en vleugeldek.</p> <p>Mannen met een duidelijk vuilwitte vlek in de nek moeten, naar gelang de ernst, bij kleur worden bestraft. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen is een kleurfout.</p> <p>Mannen met de meest egale beige flank- en buikkleur genieten de voorkeur.</p> <p>Door slijtage aan de haakjes van de rugdek- en vleugelbevedering zal de kleur hiervan vaak onregelmatig zijn. Al naar gelang de ernst van de fout dient dit te worden bestraft bij kleur.</p>
Kleurfouten pop	Pastel poppen bestaan niet.
Tekeningfouten	<p>De tekeningonderdelen moeten strak afgetekend zijn. De grijze kleur van de tekening moet egaal zijn. De borstvlek is 50% opgebleekt en wordt door de pastelfactor niet aangetast. Een vlekkerige lila kleur dient te worden bestraft bij tekening.</p> <p>De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet nog waarneembaar zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening.</p> <p>Bij de roodkop- en de oranjekop mannen is een grijze rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan.</p>

HEMELSBLAUW OVERGOTEN PAARSBORST

	Zwartkop man	Roodkop / Oranjekop man	Zwartkop pop	Roodkop / Oranjekop pop
Kleur:				
Overgangszone en nek	Licht hemelsblauw, geleidelijk overgaand in lichtgrijs met een iets hemelsblauwe waas.		Lichtgrijs, met een iets blauwe waas. De overgangszone is niet of nauwelijks meer waarneembaar.	
Mantel	Lichtgrijs, met een iets hemelsblauwe waas.		Lichtgrijs, met een iets blauwe waas, maar minder intensief en matter van kleur dan bij de man.	
Rug- en vleugeldek	Lichtgrijs, met een iets hemelsblauwe waas.		Lichtgrijs, met een iets blauwe waas, maar minder intensief en matter van kleur dan bij de man.	
Vleugelpennen	Zeer lichtgrijs tot wit.		Nagenoeg wit.	
Stuit en bovenstaartdekveren	Lichtgrijs, met een hemelsblauwe waas.		Vuilwit met een iets blauwe waas, iets lichter dan bij de man.	
Onderlijf	Vanaf de borstvlak egaal beige, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.		Vanaf de borstvlak egaal lichtbeige, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.	
Flanken	Beige.		Lichtbeige.	
Staartpennen/verlengde staartpennen	Lichtgrijs tot wit.		Lichtgrijs tot vuilwit.	
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart		Iris; donkerbruin, pupil; zwart	
Poten	Vleeskleurig.		Vleeskleurig.	
Nagels	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.		Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	
Tekening:				
Masker	Zeer lichtgrijs tot vuilwit, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Bruinrood	Zeer lichtgrijs tot vuilwit, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Bruinrood
Kopband	Zeer lichtgrijs tot vuilwit, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Zeer lichtgrijs tot vuilwit.	Zeer lichtgrijs tot vuilwit, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Zeer lichtgrijs tot vuilwit.
Keelvlak	Zeer lichtgrijs tot vuilwit, één geheel vormend met kopband / keelvlak.	Zeer lichtgrijs tot vuilwit.	Zeer lichtgrijs tot vuilwit, één geheel vormend met kopband / keelvlak.	Zeer lichtgrijs tot vuilwit.
Keelband	Zeer licht hemelsblauw.		Zeer lichtgrijs met een licht hemelsblauwe waas.	
Borstvlak	Dieppaars.		Paars, lichter dan bij de man.	
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Schubtekening is niet of nauwelijks waarneembaar.		Schubtekening is niet of nauwelijks waarneembaar.	

Uiteinde niet-verlengde staartpennen	Omzoming is niet of nauwelijks waarneembaar.	Omzoming is niet of nauwelijks waarneembaar.
--------------------------------------	--	--

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Algemeen	Bij de hemelsblauw overgoten paarsborst is het eumelanine voor ca. 80% gereduceerd. Gestreefd moet worden naar een lichtgrijs en met een blauwe waas overgoten rug- en vleugeldek, met zeer lichtgrijze tekeningonderdelen en lichtgrijze staartpennen.
Kleurfouten man	De hemelsblauw overgoten paarsborst mannen bezitten nog phaeomelanine in de bevedering en tonen daardoor vaak een beige gloed over die bevedering. Vooral in de vleugel- en staartpennen komt dit tot uiting. Dit wordt bestraft bij kleur. Vogels met de meest egaal beige kleur in de buik en flank hebben de voorkeur. Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk zeer lichtgrijs en iets hemelsblauw bewaasde mantel, rug- en vleugeldek. Daarnaast moet worden gestreefd naar zeer lichtgrijze tot witte vleugel- en staartpennen. Pigmentresten worden bestraft bij kleur. Het zeer lichte hemelsblauw van de overgangszone moet gelijkmatig overgaan in het zeer lichtgrijs met iets hemelsblauwe waas van de nek en vervolgens de mantel. Tussen de nek en de mantel moet een zo klein mogelijk kleurverschil zijn. Mannen met een duidelijk vuilwitte vlek in de nek moeten, naar gelang de ernst, bij kleur worden bestraft.
Kleurfouten pop	Hoewel de kleur van een pop niet zo diep zal zijn als bij de man, moet worden gestreefd naar een lichtgrijze kleur met een blauwe waas overgoten. Vaak laten poppen een grauwe flanktekening zien. Wanneer dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft. Pigmentresten worden bestraft bij kleur.
Tekeningfouten	De tekeningonderdelen moeten strak afgetekend zijn. De lichtgrijze kleur van de tekening moet egaal zijn. Vooral de borstvlek van de man kan variëren in kleur; gelet moet worden op een egale dieppaarse kleur. Een blauwe tint of een opgebleekte paarse kleur moet worden bestraft. Poppen hebben niet een dergelijke diepe borstkleur als mannen; gestreefd moet worden naar een paarse en vooral egale borstkleur. Een fletse borstkleur dient te worden bestraft. De schubtekening op de bovenstaartdekveren is nauwelijks waarneembaar.

HEMELSBLAUW OVERGOTEN LILABORST

	Zwartkop man	Roodkop / Oranjekop man	Zwartkop pop	Roodkop / Oranjekop pop
Kleur:				Poppen in combinatie met de lilaborstmutatie worden niet gevraagd.
Overgangszone en nek	Licht hemelsblauw, geleidelijk overgaand in lichtgrijs met een iets hemelsblauwe waas.			
Mantel	Lichtgrijs, met een iets hemelsblauwe waas.			
Rug- en vleugeldek	Lichtgrijs, met een iets hemelsblauwe waas.			
Vleugelpennen	Zeer lichtgrijs tot wit			
Stuit en bovenstaartdekveren	Lichtgrijs, met een hemelsblauwe waas.			
Onderlijf	Vanaf de borstvlek egaal lichtbeige, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.			
Flanken	Lichtbeige.			
Staartpennen/verlengde staartpennen	Lichtgrijs tot wit.			
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.		
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart			
Poten	Vleeskleurig.			
Nagels	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.			
Tekening:				
Masker	Zeer lichtgrijs tot vuilwit, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Lichtbeige.		
Kopband	Zeer lichtgrijs tot vuilwit, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Zeer lichtgrijs tot vuilwit.		
Keelvlak	Zeer lichtgrijs tot vuilwit, één geheel vormend met kopband / masker.	Zeer lichtgrijs tot vuilwit.		
Keelband	Zeer licht hemelsblauw.			
Borstvlek	Lila (\pm 50% gereduceerd ten opzichte van de wildkleur).			
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Schubtekening is niet of nauwelijks waarneembaar.			
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	Omzoming is niet of nauwelijks waarneembaar.			

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Algemeen	Gestreefd moet worden naar een egaal opgebleekt licht hemelsblauw rug- en vleugeldek met zeer lichtgrijze tekeningonderdelen en een lila borstkleur.
Kleurfouten man	De hemelsblauwe pastel lilaborst mannen komen in diverse kleurdieptes voor. Als TT-vogel dient het zwart en het blauw voor ca. 80% te zijn opgebleekt. Deze opleking dient over het gehele lichaam zo gelijkmatig mogelijk te zijn. Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk van kleur zijnd rug- en vleugeldek. Mannen met een duidelijk vuilwitte vlek in de nek moeten, naar gelang de ernst, bij kleur worden bestraft. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen is een kleurfout. Door de 50% reductie van het phaeomelanine zal de buikkleur egaler zijn dan bij de hemelsblauwe paarsborst, maar warmer van kleur dan bij de witborst.
Kleurfouten pop	Poppen worden niet gevraagd.
Tekeningfouten	De tekeningonderdelen moeten strak afgetekend zijn. De grijze kleur van de tekening moet egaal zijn. De borstvlek is lilakleurig en wordt door de pastelfactor niet aangetast. De schubtekening op de bovenstaartdekveren is niet of nauwelijks waarneembaar.

HEMELSBLAUW OVERGOTEN WITBORST

	Zwartkop man	Roodkop / Oranjekop man	Zwartkop pop	Roodkop / Oranjekop pop
Kleur:				Poppen komen in deze kleurslag niet voor, want de combinatie (EF) pastel met witborst geeft een witte pop
Overgangszone en nek	Zeer licht hemelsblauw, geleidelijk overgaand in zeer lichtgrijs met een iets licht hemelsblauwe zweem.			
Mantel	Zeer lichtgrijs, met een iets lichtblauwe zweem.			
Rug- en vleugeldek	Zeer lichtgrijs, met een iets licht hemelsblauwe zweem.			
Vleugelpennen	Zeer lichtgrijs, tot wit.			
Stuit en bovenstaartdekveren	Zeer lichtgrijs, met een iets licht hemelsblauwe zweem.			
Onderlijf	Vanaf de borstvlek wit, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.			
Flanken	Wit.			
Staartpennen/verlengde staartpennen	Lichtgrijs tot wit.			
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.		
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart			
Poten	Vleeskleurig.			
Nagels	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.			
Tekening:				
Masker	Zeer lichtgrijs tot vuilwit, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Lichtbeige.		
Kopband	Zeer lichtgrijs tot vuilwit, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Zeer lichtgrijs tot vuilwit.		
Keelvlak	Zeer lichtgrijs tot vuilwit, één geheel vormend met kopband / masker.	Zeer lichtgrijs tot vuilwit.		
Keelband	Zeer licht hemelsblauw.			
Borstvlek	Wit.			
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Schubtekening is niet of nauwelijks waarneembaar.			
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	Omzoming is niet of nauwelijks waarneembaar.			

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Algemeen	Bij de hemelsblauw overgoten witborst is het eumelanine voor ca. 80% gereduceerd. Het kenmerkende van de hemelsblauw overgoten witborst is de zeer licht hemelsblauwe overgangszone, de zeer lichtgrijze kopband en keelvlak, de zeer licht hemelsblauwe keelband en de lichtgrijze staartpennen. Het rug- en vleugeldek en de mantel zijn bij de hemelsblauw overgoten witborst zeer lichtgrijs en met een hemelsblauwe waas overgoten. De vleugel- en staartpennen zijn zeer lichtgrijs tot wit.
Kleurfouten man	Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk zeer lichtgrijs en een minimaal hemelsblauw bewaasde mantel, rug- en vleugeldek. Daarnaast moet worden gestreefd naar zeer lichtgrijze tot witte vleugel- en staartpennen. Pigmentresten worden bestraft bij kleur. Het zeer lichte hemelsblauw van de overgangszone moet gelijkmatig overgaan in het zeer lichtgrijs met iets hemelsblauwe zweem van de nek en vervolgens de mantel. Tussen de nek en de mantel moet een zo klein mogelijk kleurverschil zijn. Mannen met een duidelijk vuilwitte vlek in de nek moeten, naar gelang de ernst, bij kleur worden bestraft. Mannen met de meest egaal witte flank en buik genieten de voorkeur.
Kleurfouten pop	Poppen worden niet gevraagd.
Tekeningfouten	De tekeningonderdelen moeten strak afgetekend zijn. De zeer lichtgrijze kleur van de tekening moet egaal zijn. De schubtekening op de bovenstaartdekveren is nauwelijks waarneembaar.

WIT PAARSBORST

	Zwartkop man	Roodkop / Oranjekop man	Zwartkop pop	Roodkop / Oranjekop pop
Kleur:				
Overgangszone en nek	Wit.		Wit.	
Mantel	Wit.		Wit.	
Rug- en vleugeldek	Wit.		Wit.	
Vleugelpennen	Wit.		Wit.	
Stuit en bovenstaartdekveren	Wit.		Wit.	
Onderlijf	Wit.		Wit.	
Flanken	Wit.		Wit.	
Staartpennen/verlengde staartpennen	Wit.		Wit.	
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.		Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart		Iris; donkerbruin, pupil; zwart	
Poten	Vleeskleurig.		Vleeskleurig.	
Nagels	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.		Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	
Tekening:				
Masker	Wit.		Wit.	
Kopband	Wit.		Wit.	
Keelvlak	Wit		Wit	
Keelband	Wit.		Wit.	
Borstvlak	Dieppaars		Paars, lichter dan bij de man.	
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Geen tekening waarneembaar.		Geen tekening waarneembaar.	
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	Geen tekening waarneembaar.		Geen tekening waarneembaar.	

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Algemeen	De hemelsblauw overgoten paarsborst Gouldamadine en de witte paarsborst Gouldamadine zijn genetisch dezelfde vogels. Bij de man is de eumelanine reducerende factor dubbel aanwezig. Echter door selectieve kweek en het streven daarbij naar "uitersten" zijn deze twee variaties duidelijk te onderscheiden. Bij de hemelsblauw overgoten paarsborst is het eumelanine voor ca. 80% gereduceerd, terwijl dit bij de witte paarsborst 100% is.
Kleurfouten man	Doordat we een dieppaarse borstkleur vragen, is daarvoor de maximale hoeveelheid phaeomelanine in de borst nodig. Dit heeft echter tot gevolg dat er ook phaeomelanine in de rest van de bevedering achterblijft, met gevolg een beige waas in voornamelijk de vleugelpennen. Deze donkere omzoming van de vleugelpennen is fout. Rug- en vleugeldek moeten egaal wit van kleur zijn. Ook moet worden gestreefd naar een wit onderlijf; kleur op het onderlijf is fout. Pigmentresten worden bestraft in de rubriek kleur.
Kleurfouten pop	Bij de poppen kunnen we voorlopig een vuilwitte mantel, rug- en vleugeldek verwachten. Door selectie van de kweekvogels (steeds de vogels met de lichtste buik- en dekkleur gebruiken voor de kweek) zouden we tot geheel witte poppen met een paarse tot lichtpaarse borstkleur moeten kunnen komen.
Tekeningfouten	De kop moet wit zijn. Voorlopig is er echter nog kleurverschil waarneembaar tussen zwartkoppen enerzijds en roodkoppen en oranjekoppen anderzijds. Hierdoor hebben voorlopig alleen zwartkoppen een witte kopkleur.

WIT WITBORST

	Zwartkop man	Roodkop man	Oranjekop man	Zwartkop pop	Roodkop pop	Oranjekop pop
Kleur						
Overgangszone en nek	Wit.			Wit.		
Mantel	Wit.			Wit.		
Rug- en vleugeldek	Wit.			Wit.		
Vleugelpennen	Wit.			Wit.		
Stuit en bovenstaartdekveren	Wit.			Wit.		
Onderlijf	Wit.			Wit.		
Flanken	Wit.			Wit.		
Staartpennen/verlengde staartpennen	Wit.			Wit.		
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.			Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.		
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart			Iris; donkerbruin, pupil; zwart		
Poten	Vleeskleurig.			Vleeskleurig.		
Nagels	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.			Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.		
Tekening:						
Masker	Wit.			Wit.		
Kopband	Wit.			Wit.		
Keelvlak	Wit			Wit		
Keelband	Wit.			Wit.		
Borstvlak	Wit.			Wit.		
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Er is geen tekening waarneembaar.			Er is geen tekening waarneembaar.		
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	Er is geen tekening waarneembaar.			Er is geen tekening waarneembaar.		

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Algemeen	De witte witborst Gouldamadine wordt gekeurd in schaal 2 omdat het een vogel betreft zonder enige tekening.
Kleurfouten man	De witte witborst Gouldamadine moet egaal en helder wit zijn. Een gelige bevedering of pigmentresten worden bestraft in de rubriek kleur. Een donkere omzoming van de vleugelpennen is fout en wordt eveneens bij kleur bestraft. Door het verschil in vederstructuur zullen er tussen de buik, borst, rug en kop tintverschillen te zien zijn. Dit mag uiteraard niet worden bestraft.
Kleurfouten pop	De witte witborst Gouldamadine moet egaal en helder wit zijn. Een gelige bevedering of pigmentresten worden bestraft in de rubriek kleur. Een donkere omzoming van de vleugelpennen is fout en wordt eveneens bij kleur bestraft. Door het verschil in vederstructuur zullen er tussen de buik, borst, rug en kop tintverschillen te zien zijn. Dit mag uiteraard niet worden bestraft.
Tekeningfouten	De witte man laat ten opzichte van de pop meer borst / buik afscheiding zien. Bij de roodkoppen en oranjekoppen kan in het masker een zeer lichtbeige waas te zien zijn. In de standaard wordt er echter maar één kleur gevraagd, zodat voorlopig alleen de zwartkoppen aan deze eis kunnen voldoen.

LUTINO

	Zwartkop man	Roodkop man	Oranjekop man	Zwartkop pop	Roodkop pop	Oranjekop pop
Kleur:						
Overgangszone en nek	Wit, geleidelijk overgaand in geel.			Wit, geleidelijk overgaand in geel, minder intensief dan bij de man.		
Mantel	Geel.			Geel, minder intensief dan bij de man.		
Rug- en vleugeldek	Geel.			Geel, minder intensief dan bij de man.		
Vleugelpennen	Wit.			Wit.		
Stuit en bovenstaartdekveren	Wit.			Wit.		
Onderlijf	Vanaf de borstvlak geel, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.			Vanaf de borstvlak geel, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.		
Flanken	Geel.			Geel.		
Staartpennen/verlengde staartpennen	Wit.			Wit.		
Boven- en ondersnavel:	Hoornkleurig, met een rode- of oranje punt.	Hoornkleurig, met een rode punt.	Hoornkleurig, met een oranje punt.	Hoornkleurig, met een rode- of oranje punt.	Hoornkleurig, met een rode punt.	Hoornkleurig, met een oranje punt.
Ogen	Iris; rood, pupil rood			Iris; rood, pupil rood		
Poten	Vleeskleurig.			Vleeskleurig.		
Nagels	Hoornkleurig.			Hoornkleurig.		
Tekening:						
Masker	Wit.	Helder rood.	Helder oranje.	Wit.	Rood.	Oranje.
Kopband	Wit.			Wit.		
Keelvlak	Wit.			Wit.		
Keelband	Wit.			Wit.		
Borstvlak	Wit.			Wit.		
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Er mag geen tekening waarneembaar zijn.			Er mag geen tekening waarneembaar zijn.		
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	Er mag geen tekening waarneembaar zijn.			Er mag geen tekening waarneembaar zijn.		

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Algemeen	De lutino Gouldamadine moet zo egaal en diep mogelijk geel zijn met een helder witte borstvlak.
Kleurfouten man	De kleur moet zo diep mogelijk geel zijn met een helder witte borstvlak
Kleurfouten pop	De kleur moet zo geel mogelijk zijn, maar is minder intensief dan bij de man. Met een helder witte borstvlak.
Tekeningfouten	De borstvlak en het masker bij de roodkop en oranjekop moet zo strak mogelijk afgetekend zijn. De zwartkop lutino Gouldamadine met de meest witte kop heeft de voorkeur. Bij de roodkop en oranjekop poppen hebben de poppen met de meest egale en heldere maskers de voorkeur.

ALBINO

	Zwartkop man	Roodkop man	Oranjekop man	Zwartkop pop	Roodkop pop	Oranjekop pop
Kleur:						
Overgangszone en nek	Wit.			Wit.		
Mantel	Wit.			Wit.		
Rug- en vleugeldek	Wit.			Wit.		
Vleugelpennen	Wit.			Wit.		
Stuit en bovenstaartdekveren	Wit.			Wit.		
Onderlijf	Wit.			Wit.		
Flanken	Wit.			Wit.		
Staartpennen/verlengde staartpennen	Wit.			Wit.		
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig.			Hoornkleurig.		
Ogen	Iris; rood, pupil rood			Iris; rood, pupil rood		
Poten	Hoornkleurig.			Hoornkleurig.		
Nagels	Hoornkleurig.			Hoornkleurig.		
Tekening:						
Masker	Wit.			Wit.		
Kopband	Wit.			Wit.		
Keelvlak	Wit.			Wit.		
Keelband	Wit.			Wit.		
Borstvlak	Wit.			Wit.		
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Er is geen tekening waarneembaar.			Er is geen tekening waarneembaar.		
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	Er is geen tekening waarneembaar.			Er is geen tekening waarneembaar.		

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Algemeen	De albino Gouldamadine wordt gekeurd in schaal 2, omdat het een vogel betreft zonder enige tekening.
Kleurfouten man	De diverse veervelden bij de albino Gouldamadine moeten egaal wit zijn. Wel mag er verschil tussen de veervelden onderling waarneembaar zijn, omdat de structuur van de bevedering in de betreffende veervelden verschillend is, waardoor de kleur wordt beïnvloed. Bevedering met een gele waas wordt bestraft in de rubriek kleur.
Kleurfouten pop	De diverse veervelden bij de albino Gouldamadine moeten egaal wit zijn. Wel mag er verschil tussen de veervelden onderling waarneembaar zijn, omdat de structuur van de bevedering in de betreffende veervelden verschillend is, waardoor de kleur wordt beïnvloed. Bevedering met een gele waas wordt bestraft in de rubriek kleur.
Tekeningfouten	